● For private circulation only

Book Post

https://christianhistoricalsociety.in/

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

● நவம்பர் 2025

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● இதழ் 66

"கண்ணீரில் விதைத்த விதை... காலத்தை வென்ற கதை!"

Engage, Enrich & Empower Christian knowledge

www.christianhistoricalsociety.in

www.christianhistoricalsociety.in

பதிப்பாசிரியர் உரை

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பான வாசகர்களுக்கு

வரலாறு என்பது வெறும் கடந்தகால நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது வருங்காலத்திற்கான வழிகாட்டி. 'திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க, திருச்சபை வரலாறு தெரிய வேண்டும்' என்ற உயரிய நோக்கத்தோடு, இந்த நவம்பர் மாத இதழும் உங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது.

இந்த மாத இதழ், தியாகத்தின் சிகரங்களையும், விசுவாசத்தின் ஆழங்களையும் நமக்குத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறது.

சாயமலைத் திருவிளக்கு: இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்து, திருநெல்வேலி சாயமலை கிராம மக்களுக்காகத் தன்னை உருக்கி, 'விடிவெள்ளி ஆசிரமத்தை' உருவாக்கிய குமாரி மியூரியல் பிராஸ்ட் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு நம் கண்களை ஈரமாக்குகிறது.

மருத்துவத்தின் தாய்: ஒரு துயரமான இரவில் கடவுளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற, டாக்டர் ஐடா ஸ்கடர் உருவாக்கிய 'மேரி டேபர் ஷெல்' மருத்துவமனையின் வரலாறு, ஒரு கனவு எப்படி சாம்ராஜ்யமாக மாறியது என்பதை விளக்குகிறது.

மண்ணின் மைந்தர்கள்: தரங்கம்பாடி மிஷனில் வளர்ந்து குருவானவராக உயர்ந்த தியாகு (Diogo) மற்றும் திருநெல்வேலியில் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் சபையைத் தாங்கிய சத்தியநாதன் ஆகியோரின் வரலாறுகள், நம் தேசத்துத் தலைவர்களின் விசுவாச உறுதியை பறைசாற்றுகின்றன.

மறக்கப்பட்ட முன்னோடிகள்: சீகன்பால்க் வருவதற்கு முன்பே செயல்பட்ட ஜேக்கப் வார்ம் மற்றும் தஞ்சாவூருக்குள் முதன்முதலில் நுழைந்த மிஷனரி பிரெசியர் ஆகியோரின் துணிச்சலான பயணங்கள் வரலாற்றின் அறியப்படாத பக்கங்கள்.

சுயபரிசோதனை: ரேனியஸின் ஊழியப் பாதையை முன்வைத்து, இன்றைய ஊழியங்கள் அர்ப்பணிப்போடு இருக்கிறதா அல்லது வெறும் அலங்காரமாக மாறிவிட்டதா? என்ற கேள்வி நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

அறிவொளி இயக்கங்கள்: சீகன்பால்க்கின் அச்சுக்கூடப் புரட்சி மற்றும் பசுமலை இறையியல் கல்லூரியின் தோற்றம் ஆகியவை கல்விப் பணியில் மிஷனரிகளின் பங்களிப்பை நினைவூட்டுகின்றன.

மேலும், 19-ஆம் நூற்றாண்டில் மிராசுதாரர்களின் அதிகாரத்திற்கு எதிராகக் கிறிஸ்தவர்கள் சந்தித்த துன்புறுத்தல்களும், அதைக் கடந்த விதமும் இன்றைய தலைமுறைக்கு ஒரு பாடமாகும்.

இத்தனை பொக்கிஷங்களைத் தாங்கி வரும் இந்த இதழை வாசிப்பதோடு நின்றுவிடாமல், நம் சந்ததியினருக்கும் இதைக் கொண்டு செல்லுங்கள். நமது சங்கம் முன்னெடுத்துள்ள நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையக் கட்டுமானப் பணிகளுக்கு உங்கள் தாராளமான உதவிகளையும், ஜெபங்களையும் அன்புடன் நாடுகிறோம்.

பதிப்பாசிரியர்,

Manna Selvakkumar

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத இதழ் 66 | நவம்பர் 2025

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்

வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்

வெளியீடு: கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண்: 2-2-8(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை - 627859,

தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001

மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com

இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

G Pay

+91 9176780001

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு. தனிப்பட்ட சுழற்சிக்கு மட்டும். சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்கொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குமாரி மியூரியல் எம். பிராஸ்ட் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

மன்னா செல்வகுமார்

'சாயமலைத் திருவிளக்கு' என்று போற்றப்படும் **குமாரி மியூரியல் எம். பிராஸ்ட்,** இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு மிஷனரியாவார். அவர் தனது வாழ்வின் பெரும்பகுதியை இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் **சாயமலை** கிராமத்தில் இறைப்பணிக்காகவும் மக்கள் சேவைக்காகவும் அர்ப்பணித்தவர். இந்த தொகுப்பு அவரது தியாகம், அன்பு, உழைப்பு மற்றும் ஆன்மீக அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றை விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

1. இளமைக் காலம் மற்றும் கல்வி

பிறப்பு: மியூரியல் பிராஸ்ட் 1891ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் 18ஆம் தேதி இங்கிலாந்தில் உள்ள பரி செயிண்ட் எட்மண்ட்ஸ் என்ற நகரில் பிறந்தார்.

குடும்பம்: அவரது தந்தை ஹென்றி ஒரு சிற்பி, தாய் ஆனி. இவர்களுக்கு மியூரியல் உட்பட நான்கு பிள்ளைகள். மியூரியலின் தந்தை மிகவும் அன்பானவராகவும், தாய் கண்டிப்பானவராகவும் இருந்து, பிள்ளைகளை நல்லொழுக்கத்திலும் தெய்வ பக்தியிலும் வளர்த்தனர்.

கல்வி: மியூரியல் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர். ராயல் ஹாலோவே கல்லூரியில் பயின்று ஆங்கில மொழி மற்றும் இலக்கியத்தில் பெரும் புலமை பெற்றார். சிறுவயதில் பலவீனமான உடல்நிலையுடன் இருந்தாலும், படிப்பில் மிகச் சிறந்து விளங்கினார்.

2. இந்தியாவிற்குப் பயணம் மற்றும் சாராள் தக்கர் கல்லூரிப் பணி

இறைப்பணிக்கு அழைப்பு: தனது பட்டப்படிப்பு மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் பிறகு, இங்கிலாந்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய மியூரியல், சி.எம்.எஸ் (Church Mission Society) மிஷனரியாக இந்தியாவுக்குச் சேவை செய்ய தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

பாளையங்கோட்டை வருகை: 1920ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி 16ஆம் தேதி அவர் இந்தியா வந்தடைந்தார். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள **புகழ்பெற்ற சாராள் தக்கர் கல்லூரியில்** பேராசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

சிறந்த ஆசிரியர்: அவர் ஆங்கில இலக்கியம், இலக்கணம், வேதாகமம் மற்றும் தையல் போன்ற பாடங்களை மாணவியருக்குத் திறம்படக் கற்பித்தார். அவரது கற்பித்தல் முறை மாணவியரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தது. அவர் கண்டிப்பும் கனிவும் நிறைந்த ஒரு சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கினார். கல்லூரியின் ஜெபக் கூட்டங்களில் கீத வாத்தியம் வாசிப்பது, பாடகர் குழுவை வழிநடத்துவது போன்ற பணிகளையும் செய்தார்.

3. சாயமலை மற்றும் விழவெள்ளி ஆசிரமத்தின் தோற்றம்

கிராம சேவைக்கான ஏக்கம்: சாராள் தக்கர் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோதும், கிராமப்புறங்களில் வாழும் எளிய, கல்வியறிவற்ற மக்களிடையே நேரடிப் பணியாற்ற

வேண்டும் என்ற ஆழமான ஏக்கம் மியூரியலுக்குள் எழுந்தது. இதே எண்ணம் கொண்ட சக ஊழியரான குமாரி ஜாய் சாலொமோனுடன் இணைந்து கிராமத்தில் ஒரு ஆசிரமம் அமைக்கத் திட்டமிட்டார்.

சாயமலை தேர்வு: அந்த நேரத்தில் பேராயர் ஸ்டீபன் நீல் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில், திருநெல்வேலிக்கு மேற்கே கரடுமுரடான மற்றும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருந்த சாயமலையைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். 1931ஆம் ஆண்டு, மாணவியர் சிலருடன் சாயமலைக்கு நேரில் சென்று ஆய்வு செய்து, அங்கு ஆசிரமம் அமைக்க உறுதி பூண்டனர்.

விடிவெள்ளி ஆசிரமம்: 1932ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 9ஆம் தேதி **'விடிவெள்ளி ஆசிரமம்'** (The Morning Star Ashram) சாயமலையில் தொடங்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் எந்த அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாத ஒரு சிறிய ஓலைக் குடிசையில் அவர்களின் பணி தொடங்கியது.

4. ஆசிரமத்தில் அவரது பணிகள்:

மியூரியல் பிராஸ்ட்டின் வாழ்க்கை விடிவெள்ளி ஆசிரமத்தை மையமாகக் கொண்டே சுழன்றது. அவரது பணிகள் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தவை:

கல்விப் பணி: கல்வியறிவற்ற அப்பகுதி மக்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தொடங்கினார். சாயமலை மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரக் கிராமங்களான சிவகாமியாபுரம், கரிசல்குளம் போன்றவற்றில் ஆரம்பப் பள்ளிகளை நிறுவினார். குறிப்பாக குழந்தைகளுக்காக **'பெத்தானியா வீடு'** என்ற பெயரில் ஒரு இரவுப் பள்ளியைத் திறம்பட நடத்தினார்.

மருத்துவப் பணி: தொடக்கத்தில் அவரே முதலுதவி செய்து வந்தார். பின்னர், டாக்டர் லீலா தம்பித்துரை மற்றும் டாக்டர் **வயனா பிலிப்** ஆகியோரின் வருகையால், ஆசிரமத்தில் ஒரு சிறிய மருத்துவமனை உருவானது. மியூரியல் காயங்களுக்கு மருந்திட்டுக் கட்டுவது, நோயாளிகளைப் பராமரிப்பது போன்ற பணிகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்.

ஆன்மீகப் பணி: ஆசிரமத்தின் மையமாக இறைப்பணி இருந்தது. மக்களை ஜெபத்திலும், வேதாகம வாசிப்பிலும் வழிநடத்தினார். அவரது முயற்சியால் 1950-ல் சாயமலையில் ஒரு அழகிய தேவாலயம் கட்டப்பட்டது. அதன் கட்டுமானப் பணிகளை அவரே முன்னின்று கவனித்தார்.

சமுதாயப் பணி: சாதி வேறுபாடின்றி அனைவருடனும் பழகினார். மக்களின் சுக துக்கங்களில் பங்கெடுத்து, அவர்களுக்கு ஒரு தாயாக விளங்கினார்.

5. அவரது பண்புநலன்கள்

எளிமை: அவர் சாயமலை மக்களின் எளிய உடையை அணிந்து, அவர்கள் உண்ணும் உணவையே உண்டு, அவர்களில் ஒருவராகவே வாழ்ந்தார். தனது துணிகளைத் தானே துவைத்துக் கொண்டார்.

கடின உழைப்பு: ஓய்வின்றி உழைப்பவர். பகலில் பள்ளிப் பணி, மருத்துவப் பணி, மாலையில் கிராம சந்திப்பு, இரவில் இரவுப் பள்ளி என அவரது நாட்கள் உழைப்பால் நிறைந்திருந்தன.

அன்பும் தைரியமும்: குழந்தைகள் மீது அளவற்ற அன்பு கொண்டிருந்தார். அதே சமயம், பாம்பு போன்ற ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்ளும் தைரியமும், **தவறு செய்பவர்களைக் கண்டிக்கும் உறுதியும்** அவரிடம் இருந்தது.

அறிவாற்றல்: அவர் ஒரு **நடமாடும் நூலகம்** போல விளங்கினார். கலை, இலக்கியம், இசை, வானியல் எனப் பல துறைகளில் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றிருந்தார்.

6. இங்கிலாந்து திரும்புதலும் இறுதி நாட்களும்

1960ஆம் ஆண்டு, சுமார் 40 ஆண்டுகள் இந்தியாவில் சேவை செய்த பிறகு, தனது வயது மூப்பு மற்றும் இந்தியாவிலேயே தமக்குப் பின்ன வாரிசுகள் உருவாகிவிட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்ப முடிவு செய்தார். சாயமலை மக்கள் கண்ணீருடன் அவருக்கு பிரியாவிடை கொடுத்தனர். இங்கிலாந்து சென்ற சில காலத்திலேயே அவர் உடல்நலம் குன்றி, புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். பல சிகிச்சைகளுக்குப் பிறகும், தனது இறுதி நாட்கள் வரை சாயமலை மக்களின் நினைவாகவே வாழ்ந்தார். அவர் 1962ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் 21ஆம் தேதி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

7. மரபுரிமை (Legacy)

குமாரி மியூரியல் பிராஸ்ட் சாயமலைப் பகுதி மக்களின் மனதில் ஒரு **'திருவிளக்காக'** இன்றும் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் ஏற்றிவைத்த கல்வி, ஆன்மீகம் மற்றும் சேவை என்ற ஒளி, அவர் உருவாக்கிய விடிவெள்ளி ஆசிரமம், பள்ளிகள் மற்றும் அவர் வாழ்ந்து காட்டிய முன்மாதிரியான வாழ்க்கை மூலம் இன்றும் பிரகாசிக்கிறது. அவரது நினைவாக **'பிராஸ்ட் நினைவு நற்செய்தி இல்லம்'** சாயமலையில் கட்டப்பட்டது. அவர் ஒரு மிஷனரியாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு தாய், ஆசிரியர், வழிகாட்டி மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் மக்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடித்துள்ளார்.

சாயமலை விடிவெள்ளி ஆசிரமம், அருள்திரு டேனியல் தனசன் அவர்களின் தலைமையில் சமீபத்தில் மிகச் சிறப்பாகப் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற செய்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

குமாரி மியூரியல் பிராஸ்ட் மற்றும் குமாரி ஜாய் சாலொமோன் ஆகியோரின் தியாகத்தாலும், உழைப்பாலும் உருவாக்கப்பட்ட அந்த சேவை மையம், இன்றும் தொடர்ந்து சிறப்பாகச் செயல்படுவதுடன், காலத்திற்கேற்பப் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுவது மிகவும் முக்கியமானது.

அருள்திரு டேனியல் தனசன் அவர்களின் இந்த முயற்சி, மியூரியல் பிராஸ்ட் ஏற்றிவைத்த 'சாயமலைத் திருவிளக்கு' தொடர்ந்து பிரகாசமாக ஒளிர்வதற்கு உதவுகிறது. இது அவர்களின் தியாகம் வீண்போகவில்லை என்பதையும், அவர்களின் **சேவைக்கான விதை இன்றும் வளர்ந்து பலன் தருகிறது** என்பதையும் காட்டுகிறது.

இந்த புனரமைப்புப் பணிகளால், ஆசிரமம் தொடர்ந்து அப்பகுதி மக்களுக்கு **கல்வி, ஆன்மீகம்** மற்றும் **சமூக சேவை**களை இன்னும் சிறப்பாக வழங்க முடியும். இந்த மேலான பணியை முன்னின்று நடத்திய அருள்திரு டேனியல் தனசன் அவர்களுக்கும், இதற்கு உதவிய அனைவருக்கும் பாராட்டுகள்.

மிஷனில் வளர்ந்த மகன்: குருவானவர் தியாகுவின் வரலாறு

I J ஜெபராஜ்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாறு, ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த பெரிய மிஷனரிகளின் கதைகளை மட்டும் சொல்லவில்லை. அது, இந்த மண்ணிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, மிஷனின் தூண்களாக மாறிய உள்ளூர் தலைவர்களின் கதைகளையும் சொல்கிறது. அப்படிப்பட்ட தலைவர்களில் மிக முக்கியமான ஒருவர் தான் குருவானவர் தியாகு (Diogo). ஒரு சிறுவனாக மிஷனுக்குள் நுழைந்த அவர், தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மிஷனுக்காகவே உழைத்து, அதன் இரண்டாவது இந்தியக் குருவானவர் என்ற பெருமையைப் பெற்றார். அவருடைய வாழ்க்கை, விசுவாசத்தாலும், கல்வியாலும் ஒரு சாதாரண மனிதன் எப்படி ஒரு சமூகத்தின் தலைவனாக உருவாக முடியும் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிறுவயதும் மிஷனில் இணைதலும்

தியாகு, சுமார் 1705ஆம் ஆண்டு, ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவருடைய வாழ்க்கை, ஒரு பெரிய மாற்றத்துடன் தொடங்கியது. 1713ஆம் ஆண்டில், அவருக்கு எட்டு வயதாக இருந்தபோது, அவருடைய தாயார், தியாகு மற்றும் அவருடைய சகோதர, சகோதரிகள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, தரங்கம்பாடியில் இருந்த லூத்தரன் திருச்சபையில் சேர்ந்தார். அந்தக் குடும்பமே ஒரு புதிய நம்பிக்கையைத் தேடி வந்திருந்தது.

மிஷனரிகள், அந்தக் குடும்பத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். தியாகு, உடனடியாக மிஷன் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு அவர், வெறும் கல்வியை மட்டும் கற்கவில்லை; ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையையும், ஆழ்ந்த கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையையும் கற்றுக்கொண்டார். மிஷனரிகளின் நேரடிப் பார்வையிலேயே அவர் வளர்ந்தார்.

உபதேசியாராக முதல் பணி

பள்ளியில் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்ற தியாகு, தனது இளம் வயதிலேயே உபதேசியாராக (Catechist) நியமிக்கப்பட்டார். உபதேசியார் என்பது, குருவானவருக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்து, மக்களுக்கு வேதம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஒரு முக்கியமான பணியாகும். அவர் தரங்கம்பாடி நகரத்தின் முக்கிய உபதேசியார்களில் ஒருவராக விளங்கினார்.

1733ஆம் ஆண்டில், மிஷனரிகள் முதல் முறையாக ஒரு இந்தியரைக் குருவாக நியமிக்க முடிவு செய்தபோது, அந்தப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று வேட்பாளர்களில் தியாகுவும் ஒருவர். இது, அவர் மீது மிஷனரிகள் வைத்திருந்த நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. அந்த முறை, ஆரோன் என்ற மற்றொரு உபதேசியார் குருவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால், தியாகு மனம் தளராமல், தனது உபதேசியார் பணியைத் தொடர்ந்து சிறப்புடன் செய்து வந்தார்.

குருவானவராக உயர்ந்த நிலை

ஆரோனின் பணி வெற்றிகரமாக அமைந்த பிறகு, மேலும் பல இந்தியக் குருமார்களை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மிஷனரிகள் உணர்ந்தனர். அதன் பயனாக, 1741ஆம் ஆண்டு, கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று, தியாகு குருவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். இது அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு உச்சக்கட்டமாகும்.

ஒரு குருவானவராக, தியாகு சுமார் 40 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். அவருடைய பணி மிகவும் விரிவானது.

1. சிறந்த போதகர்: அவர் மக்களுக்குப் புரியும் படியாக, எளிமையாகவும், ஆழமாகவும் பிரசங்கம் செய்தார். கிராமப்புறங்களில் உள்ள திருச்சபைகளுக்கு நீண்ட பயணங்கள் மேற்கொண்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு ஆன்மீக ஆறுதல் அளித்தார்.
2. திறமையான கவிஞர்: தியாகு, ஒரு கவிஞராகவும் விளங்கினார். 1746ஆம் ஆண்டில், 'பெத்லகேம் ஆலயம்' என்ற புதிய தேவாலயம் கட்டப்பட்டபோது, அதன் திறப்பு விழாவிற்காக அவர் ஒரு அழகான தமிழ்ப் பாடலை இயற்றினார். அந்தப் பாடலை, மிஷன் பள்ளி மாணவர்கள் பாடி, விழாவைச் சிறப்பித்தனர். இது, அவர் கிறிஸ்தவக் கருத்துக்களை, தமிழ் கலாச்சார வடிவத்தில் மக்களிடம் கொண்டு சென்றதைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

குருவானவர் தியாகுவின் வாழ்க்கை, ஒரு விதை ஒரு மரமாக வளர்ந்த கதை போன்றது. ஒரு சிறுவனாக மிஷனின் மடியில் விழுந்த அவர், அதே மிஷனின் நிழலில் வளர்ந்து, அதன் கிளைகளைப் பரப்பும் ஒரு பெரிய மரமாக உயர்ந்தார். அவர், தரங்கம்பாடி மிஷனின் ஒரு உண்மையான மகன். அவருடைய நீண்ட கால, அமைதியான பணி, இந்தியத் திருச்சபையின் சுதேசித் தலைமைத்துவம் வலுவாக வேரூன்ற உதவியது. அவருடைய கதை, அர்ப்பணிப்பும், விசுவாசமும் இருந்தால், எந்தச் சூழலிலும் ஒருவரால் உயர்ந்த நிலையை அடைய முடியும் என்பதை நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது. 1781ஆம் ஆண்டில் அவர் இறக்கும் வரை, அவர் தரங்கம்பாடி மிஷனின் ஒரு ஒளி விளக்காகவே திகழ்ந்தார்.

மறக்கப்பட்ட முன்னோடி: ஜேக்கப் வார்மின் புயல் நிறைந்த வாழ்வும், நிறைவேறாத பணியும்

மன்னா செல்வகுமார்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் அதிகாரப்பூர்வ வரலாறு, 1706ஆம் ஆண்டில் சீகன்பால்க்கின் வருகையுடன் தொடங்குவதாகவே பரவலாக அறியப்படுகிறது. ஆனால், அந்த வரலாற்றுக்கு சில தசாப்தங்களுக்கு முன்பே, ஒரு டேனிஷ் பாதிரியார், இந்திய மண்ணில் சுவிசேஷத்தின் விதைகளைத் தூவ முயன்றார். அவர்தான் ஜேக்கப் வார்ம். டென்மார்க்கில் ஒரு துணிச்சல் மிக்க கவிஞராகவும், ஆட்சியாளர்களை விமர்சித்த ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கிய அவர், தனது செயல்களுக்காகத் தாய்நாட்டிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு, தரங்கம்பாடிக்கு அனுப்பப்பட்டார். இங்கு, அவர் உள்ளூர் மக்களிடையே பணியாற்ற முயன்று, தனது கல்லறைக் கல்லில் 'இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலர்' (the Danish Apostle of India) என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இருப்பினும், அவருடைய வாழ்க்கை முரண்பாடுகள் நிறைந்தது. அவருடைய பணி, தெளிவற்ற பதிவுகளால் சூழப்பட்டுள்ளது.

1. புயலின் பிறப்பிடம்: டென்மார்க்கில் ஒரு கலகக்காரர்

ஜேக்கப் வார்மின் இந்தியப் பணிகளைப் புரிந்துகொள்ள, அவருடைய டென்மார்க் வாழ்க்கையை அறிவது அவசியம். ஏனெனில், அவர் ஒரு மிஷனரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படவில்லை; மாறாக, ஒரு கைதியாக நாடு கடத்தப்பட்டார்.

• பிறப்பும், ஆரம்பகால வாழ்க்கையும்: ஜேக்கப் வார்ம், 1642ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 8ஆம் தேதி, கிர்கே-ஹெல்சிங்கே (Kirke-Helsinge) என்ற இடத்தில், ஒரு பாதிரியாரின் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் ஒரு திறமையான அறிஞராகவும், கவிஞராகவும் விளங்கினார். அவர் லத்தீன் மொழியில் பிரசங்கம் செய்யும் அளவிற்குப் புலமை பெற்றிருந்தார்.

• விமர்சனங்களும், எதிர்ப்புகளும்: அவர், விபோர்க் (Viborg) நகரில் ஒரு பாதிரியாராகப் பணியாற்றியபோது, சமூகத்தில் நிலவிய அநீதிகளையும், ஆட்சியாளர்களின் தவறுகளையும் கடுமையாக விமர்சித்தார். தனது பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும், இரகசியமாகப் பரப்பப்பட்ட தவறான வசனங்கள் (பழிப்புக் கவிதைகள்) மூலமாகவும், அவர் திருச்சபையின் தவறுகளையும், அரசின் நிர்வாகக் குறைபாடுகளையும் சாடினார்.

• நாடு கடத்தப்படுதல்: அவருடைய துணிச்சலான விமர்சனங்கள், அதிகார வர்க்கத்தின் கோபத்தைத் தூண்டின. குறிப்பாக, அரசரின் முறையற்ற பிள்ளைகளின் உடல்நலத்திற்காக ஜெபிக்க மறுத்தபோது, அவர் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. அவருடைய வீடு சோதனையிடப்பட்டு, அவருடைய எழுத்துக்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால், பின்னர், அந்தத் தண்டனை, நாடு கடத்தும் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டது.

('...அவர் தனது உயிருடன் தப்பினார். ஆனால், தரங்கம்பாடிக்குப் புறப்பட்ட முதல் கப்பலில் அவர் நாடு கடத்தப்பட்டார்...' '...he escaped with his life, but was transported in the first ship that sailed for Tranquebar...')

இவ்வாறு, ஒரு சமூகப் போராளியாக டென்மார்க்கில் முத்திரை பதிக்கப்பட்ட ஜேக்கப் வார்ம், தனது விருப்பமின்றி, ஒரு புதிய கண்டத்திற்கு, ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்குத் தள்ளப்பட்டார்.

2. தரங்கம்பாடியில் ஒரு புதிய தொடக்கம்: அப்போஸ்தலரா, புதிரா?

ஜேக்கப் வார்ம் தரங்கம்பாடிக்கு வந்த ஆண்டு துல்லியமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், அவர் 1680களின் முற்பகுதியில் வந்திருக்க வேண்டும். இங்கு அவர்

ஆற்றிய பணிகள் குறித்த பதிவுகள், பெரும்பாலும் செவிவழிச் செய்திகளாகவும், தெளிவற்ற குறிப்புகளாகவுமே உள்ளன.

('தரங்கம்பாடியில், அஞ்ஞானிகளின் மனமாற்றத்திற்காக அவர் என்ன செய்தார் என்பதை உறுதியாகச் சொல்வது எளிதல்ல.' 'It is not easy to say what he did in Tranquebar for the conversion of the heathen.')

இருப்பினும், அவரைப் பற்றிப் பரவியிருந்த சில செவிவழி செய்திகளை நமக்கு கிடைகின்றன:

• விவிலிய மொழிபெயர்ப்பு: அவர் விவிலியத்தையோ, அல்லது புதிய ஏற்பாட்டையோ தமிழில் மொழிபெயர்த்ததாக ஒரு செய்தி கூறுகிறது.

• தெருப் பிரசங்கம்: அவர் பொது இடங்களில், தெருக்களில் நின்று, உள்ளூர் மக்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்ததாக மற்றொரு செய்தி கூறுகிறது.

• அற்புதங்கள்: ஒருமுறை, ஒரு இந்துத் திருவிழாவின்போது, தேர் (idol's car) உடைந்து நின்றதாகவும், வார்மின் ஜெபத்திற்குப் பிறகுதான் அது மீண்டும் நகர்ந்ததாகவும் ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. மற்றொரு கதையின்படி, தேவாலய ஆராதனையின்போது, ஒரு இந்து ஊர்வலம் கடந்து சென்றபோது, மக்கள் வெளியே ஓட முயன்றனர். வார்ம், அவர்களைத் தடுத்து, ஆராதனை முடிந்த பிறகு ஊர்வலத்தைக் காணலாம் என்று கூறினார். தேர் உடைந்து நின்றதால், ஆராதனை முடிந்த பிறகும், மக்கள் அந்த ஊர்வலத்தைக் காண முடிந்தது. இந்த நிகழ்வுகள், உள்ளூர் மக்கள் மீது அவருக்கு ஒருவித செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது.

'இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலர்':

இந்தச் செய்திகளின் அடிப்படையில்தான், அவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகு, அவருடைய கல்லறைக் கல்லில், அவர் 'இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலர்' (the Danish Apostle of India) என்று பொறிக்கப்பட்டார்.

('இந்தக் கல்லறைக் கல்வெட்டு இவ்வாறு கூறுகிறது: '...இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலர், மாஜிஸ்டர் ஜேக்கப் வார்ம்...'' 'This Epitaph runs thus: '...the Danish apostle of India, Magister Jacob Worm...'')

இந்தச் பட்டம், அவர் ஒரு முன்னோடி என்ற அங்கீகாரத்தை அளிக்கிறது. சீகன்பால்க் வருவதற்கு முன்பே, ஒரு டேனிஷ் பாதிரியார், உள்ளூர் மக்களிடையே பணியாற்ற முயன்றார் என்ற வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை இது குறிக்கிறது.

3. நிலைக்காத மரபு: ஏன் வார்மின் பணி தொடரவில்லை?

ஜேக்கப் வார்ம் 'அப்போஸ்தலர்' என்று அழைக்கப்பட்டாலும், அவருடைய பணிகளின் தாக்கம் ஏன் நிலைக்கவில்லை என்ற கேள்வியை ஃபெங்கர் அவரது நூலில் எழுப்புகிறார்.

('அது எப்படி இருந்தாலும், பிற்காலத்தில், அவருடைய விவிலிய மொழிபெயர்ப்பின் ஒரு தடயமோ, அல்லது அவரால் நிறுவப்பட்ட ஒரு திருச்சபையோ எதுவும் மிச்சமில்லை.. அதனால், அவர் தனது கல்லறைக் கல்வெட்டில் **'இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலர்'** என்று அழைக்கப்படுவது மிகவும் பொருத்தமற்றது.' 'Be that as it may, not a trace remained in after years of his translation of the Bible, nor of any congregation founded by him, so that he is very improperly called the Danish Apostle of India in his Epitaph.')

வார்மின் பணி நிலைக்காததற்கான காரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கருதலாம்:

• தனிப்பட்ட முயற்சி: அவருடைய பணி, ஒரு தனிப்பட்ட ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. அவருக்குப் பின்னால், ஒரு மிஷன் சங்கம் போன்ற அமைப்பு ரீதியான ஆதரவு இல்லை.

• முறையான திட்டமின்மை: அவர் ஒரு பயிற்சி பெற்ற மிஷனரி அல்ல. மக்களிடையே பணியாற்றுவதற்கான முறையான திட்டமோ, அணுகுமுறையோ அவரிடம் இருந்ததா என்பது சந்தேகமே.

• ஆவணங்கள் இல்லாமை: அவருடைய மொழிபெயர்ப்புகளோ, அல்லது அவர் நிறுவிய திருச்சபை குறித்த பதிவுகளோ கிடைக்கவில்லை. அவருடைய பணிகள், செவிவழிச் செய்திகளாகவே நிலைத்துவிட்டன.

• தொடர்ச்சியின்மை: அவருக்குப் பிறகு, அவருடைய பணியைத் தொடர்வதற்கு யாரும் இல்லை. 1691ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 17ஆம் தேதி அவர் இறந்த பிறகு, அவருடைய பணி அத்துடன் முடிந்து போனது.

4. விரும்பத்தகாத பழக்கம்: ஞானஸ்நானமும் அடிமை வியாபாரமும்

ஜேக்கப் வார்மின் காலத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, ஃபெங்கர், அக்காலத்தில் நிலவிய ஒரு விரும்பத்தகாத பழக்கத்தையும் பதிவு செய்கிறார். இது, மிஷன் பணி தொடங்குவதற்கு முன்பு, தரங்கம்பாடியில் ஆன்மீகப் பணியின் மீது உண்மையான அக்கறை இல்லை என்பதற்கான ஒரு சான்றாகும்.

('...தரங்கம்பாடியில் உள்ள டேனியர்களுக்கும், வங்காளத்தில் உள்ள அவர்களின் அண்டை நாட்டவருக்கும் இடையே நடந்த நீண்ட போரின்போது... எதிரிக் கப்பல்களின் மாலுமிகளை அடிமைகளாகப் பிடித்து, அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, பின்னர் அவர்களை 5 முதல் 10 பியாஸ்டர்கள் விலைக்கு விற்பது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. இந்தத் தகுதியற்ற வர்த்தகம், கிழக்கில் டேனிஷ் மரியாதைக்கு ஒரு கறையாகும்...' '... uring the long war between the Danes in Tranquebar and their neighbours in Bengal... it was their custom to take the crews of the privateers as slaves, to baptize them and sell them at a price varying from 5 to 10 piasters. This unworthy commerce is a stain on the Danish honour in the East...')

இந்தச் செயல், டேனிஷ் அரசாங்கத்தின் அதிகாரப்பூர்வ கொள்கையாக இல்லாவிட்டாலும், அக்காலகட்டத்தில் இருந்த சிலரின் மனப்பான்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஞானஸ்நானம் என்பது, ஒரு ஆன்மீக மாற்றமாகக் கருதப்படாமல், ஒரு பொருளின் மதிப்பைச் சற்று அதிகரிப்பதற்கான ஒரு

சடங்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது, ஜேக்கப் வார்ம் போன்ற தனிநபர்களின் முயற்சிகளுக்கு மத்தியில், அக்காலகட்டத்தின் பொதுவான ஆன்மீக வறட்சியைக் காட்டுகிறது.

நூலில் உள்ள குறிப்பு இதோ:

'இந்தக் கல்லறைக் கல்வெட்டு இவ்வாறு கூறுகிறது: 'சத்தியத்தை நேசிப்பவரும், தீமையின் எதிரியும், தன் தாய்நாட்டின் தீர்க்கதரிசியும், இந்தியாவின் டேனிஷ் அப்போஸ்தலருமான, மாஜிஸ்டர் ஜேக்கப் வார்ம்... வஞ்சிக்க அறியாதவரும், ஆனால் பாவத்தையும் தீமையையும் தண்டிக்க நன்கு அறிந்தவரும், தவறியவர்களுக்கும் அவிசுவாசிகளுக்கும் தனது பேனாவாலும் வாயாலும் போதித்தவருமான அவர், சத்தியத்தின் பொருட்டு இந்த இடத்தில் ஓய்வெடுக்கிறார்...": 'This Epitaph runs thus : 'The lover of truth, the enemy of vice, the prophet of his fatherlan, the Danish apostle of India, Magister Jacob Worm, who knew not how to deceive, but knew well how to punish sin and vice, who taught the erring and the unbelieving both by his pen and by his mouth, rests in this place for the truth's sake..."

முடிவு மற்றும் ஆய்வு:

- 'rests in this place' (இந்த இடத்தில் ஓய்வெடுக்கிறார்) என்ற சொற்றொடர், அவர் தரங்கம்பாடியிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.
- அவருக்கென ஒரு கல்லறையும், அதில் ஒரு கல்வெட்டும் நிறுவப்பட்டிருந்தது என்பதும் இதிலிருந்து தெரிகிறது.
- ஆனால், அந்த கல்லறை எந்தத் தேவாலயத்தில் அல்லது எந்தக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அமைந்திருந்தது என்ற துல்லியமான இருப்பிட விவரம் இந்த நூலில் வழங்கப்படவில்லை.

முடிவுரை

ஜேக்கப் வார்மின் கதை, முரண்பாடுகள் நிறைந்த ஒரு புதிராகும். அவர் டென்மார்க்கில் ஒரு புரட்சியாளர்; தரங்கம்பாடியில் ஒரு முன்னோடி. அவர் ' டேனிஷ் அப்போஸ்தலர்' என்று அழைக்கப்பட்டாலும், அவருடைய பணி நிலைக்கவில்லை. அவர் ஒரு தனி மனிதனாக, அமைப்பு ரீதியான ஆதரவின்றி, ஒரு பாதகமான சூழலில் பணியாற்ற முயன்றார். அவருடைய முயற்சிகள் முழுமையாக வெற்றி பெறாமல் போயிருக்கலாம். ஆனால், சீகன்பால்க் வருவதற்கு முன்பே, ஒரு டேனிஷ் பாதிரியார், இந்திய மக்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்தார் என்பது ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவாகும். அவருடைய கதை, தரங்கம்பாடி மிஷனின் பிரகாசமான அத்தியாயங்களுக்கு ஒரு இருண்ட, ஆனால் அவசியமான முன்னுரையாக அமைகிறது. அது, முறையான திட்டமிடலும், தொடர்ச்சியான ஆதரவும் இல்லாமல், தனிப்பட்ட முயற்சிகள் எப்படி வரலாற்றில் கரைந்து போகும் என்பதற்கான ஒரு பாடமாகும்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

"கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"
மாத ஆய்விதழை நீங்கள்
தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள
G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த
90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்
காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த
"கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"
(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)
என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in
christianhistorical@gmail.com

மன்னா செல்வகுமார்

ஒரு கனவின் முதல் கல்: மேரி டேபர் ஷெல் நினைவு மருத்துவமனையின் கதை

அறிமுகம்: ஒரு வாக்குறுதியின் தொடக்கம்

டாக்டர் ஐடா ஸ்கடரின் மருத்துவப் பயணம், ஒரு துயரம் நிறைந்த இரவில் அவர் கடவுளுக்கு அளித்த வாக்குறுதியிலிருந்து தொடங்கியது. முறையான பெண் மருத்துவர்கள் இல்லாததால், ஒரே இரவில் மூன்று இளம் தாய்மார்கள் பிரசவத்தில் இறந்ததைக் கண்ட பிறகு, தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் இந்தியப் பெண்களின் மருத்துவ சேவைக்காக அர்ப்பணிப்பதாக அவர் உறுதியெடுத்தார். ஆனால், இந்த மாபெரும் இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற அவருக்கு ஒரு தளம் தேவைப்பட்டது. வெறும் நடமாடும் மருத்துவ சேவைகள் மட்டும் போதாது, பெண்கள் எந்தவிதமான சமூகத் தடையுமின்றி, பயமின்றி வந்து சிகிச்சை பெற ஒரு நிரந்தரமான இடம், ஒரு புகலிடம் தேவை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அந்தத் தேவையின் விளைவாகப் பிறந்ததுதான் ஒரு மருத்துவமனையை உருவாக்கும் கனவு.

சவால்களும் ஒரு சிறிய தொடக்கமும்

மருத்துவப் பட்டத்துடன் வேலூருக்குத் திரும்பிய ஐடா, முதலில் தனது தந்தையின் பங்களாவில் (bungalow) ஒரு சிறிய அறையில் மருத்துவ சிகிச்சையைத் தொடங்கினார். ஆனால், ஒரு நிரந்தர மருத்துவமனை கட்டுவது என்பது மாபெரும் சவாலாக இருந்தது. அதற்கான நிதி ஆதாரம் அவரிடம் இல்லை. தனது கனவை நனவாக்க, அவர் நிதி திரட்டுவதற்காக அமெரிக்காவிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். பல தேவாலயங்களிலும், கூட்டங்களிலும் தனது இந்தியப் பணி குறித்தும், அங்குள்ள பெண்களின் அவலநிலை குறித்தும் உருக்கமாகப் பேசினார். ஆனால், அவர் எதிர்பார்த்த பெரிய ஆதரவு உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை.

கடல் கடந்த உதவி: ராபர்ட் ஷெல்லின் கொடை

ஐடாவின் கனவை நனவாக்கிய திருப்புமுனை, ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பின் மூலம் நிகழ்ந்தது. அமெரிக்காவில் நிதி திரட்டும் பயணத்தின்போது, அவர் ராபர்ட் ஷெல் என்ற ஒரு செல்வந்தரைச் சந்தித்தார். ராபர்ட் ஷெல், சமீபத்தில் தனது அன்பு மனைவி மேரி டேபர் ஷெல்லை இழந்த துயரத்தில் இருந்தார்.

ஐடா, ராபர்ட் ஷெல்லிடம் இந்தியப் பெண்களின் நிலை குறித்தும், ஒரு பெண் மருத்துவர் இல்லாததால் அவர்கள் படும் துயரங்கள் குறித்தும் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும், உருக்கத்துடனும் விளக்கினார். ஐடாவின் பேச்சில் தெரிந்த உண்மையும், அவரது சேவையில் இருந்த அர்ப்பணிப்பும் ராபர்ட் ஷெல்லின் இதயத்தைத் தொட்டன. தனது மனைவி ஒரு பெண்ணாக, மற்றொரு பெண்ணின் துயரத்தை நிச்சயம் உணர்ந்திருப்பார் என்று அவர் நம்பினார்.

தனது மனைவி மேரி டேபர் ஷெல்லின் நினைவாக ஒரு அர்த்தமுள்ள செயலைச் செய்ய விரும்பிய ராபர்ட் ஷெல், ஐடாவின் மருத்துவமனை கனவை நனவாக்க முடிவு செய்தார். அவர், மருத்துவமனை கட்டுவதற்காக பத்தாயிரம் டாலர் என்ற மாபெரும் தொகையை நன்கொடையாக வழங்கினார். அந்தத் தொகை, ஐடாவின் கனவிற்கு உயிர் கொடுத்தது.

கனவு நனவாகும் தருணம்: மருத்துவமனை உதயம் (1902)

ராபர்ட் ஷெல்லின் தாராளமான நன்கொடையுடன், வேலூரில் பெண்களுக்கான மருத்துவமனை கட்டும் பணி தொடங்கியது. 1902 ஆம் ஆண்டில், 40 படுக்கை வசதிகளுடன் அந்த மருத்துவமனை திறக்கப்பட்டது. ராபர்ட் ஷெல்லின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, அவரது மறைந்த மனைவியின் நினைவாக, அந்த மருத்துவமனைக்கு 'மேரி டேபர் ஷெல் நினைவு மருத்துவமனை' (Mary Taber Schell Memorial Hospital) என்று பெயரிடப்பட்டது.

ஒரு கட்டிடத்திற்கு மேலாக: மருத்துவமனையின் தாக்கம் மற்றும் ஆய்வு

இந்த மருத்துவமனை, வெறும் செங்கற்களால் ஆன ஒரு கட்டிடம் அல்ல; அது பல புரட்சிகரமான மாற்றங்களின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைந்தது.

1. சமூகத் தடைகளை உடைத்தெறிதல்:

இது பெண்களுக்காக, பெண்களால் (டாக்டர் ஐடா) நடத்தப்பட்ட ஒரு மருத்துவமனை. அக்காலத்தில், பெண்கள் அந்நிய ஆண்களிடம் சிகிச்சை பெறத் தயங்கிய சூழலில், இந்த மருத்துவமனை அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான புகலிடமாக விளங்கியது. இது, பெண்கள் நவீன மருத்துவத்தை நாடி வர ஒரு பெரும் ஊக்கத்தை அளித்தது.

2. ஒரு மாபெரும் கனவின் அஸ்திவாரம்:

மேரி டேபர் ஷெல் நினைவு மருத்துவமனையின் வெற்றிதான், பிற்காலத்தில் வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவக் கல்லூரியை உருவாக்குவதற்கான அசைக்க முடியாத அஸ்திவாரத்தை அமைத்தது. இந்த மருத்துவமனையின் செயல்பாடுகளையும், அது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் கண்ட பிறகே, பலரும் ஐடாவின் திறமையை நம்பி, அவரது மருத்துவக் கல்லூரி கனவிற்கு ஆதரவளிக்க முன்வந்தனர். இதுவே, சி.எம்.சி. (CMC) என்ற மாபெரும் ஆலமரம் வளர்வதற்கான முதல் விதையாக அமைந்தது.

3. பயிற்சிக் களம்:

இந்த மருத்துவமனை, சிகிச்சை அளிக்கும் இடமாக மட்டுமல்லாமல், உள்ளூர் செவிலியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் ஒரு களமாகவும் மாறியது. இது, சுகாதாரத் துறையில் ஒரு தன்னிறைவான மாதிரியை (sustainable model) உருவாக்குவதற்கான முதல் படியாகும்.

முடிவுரை

ஒரு தனிநபரின் துயரத்திலிருந்து பிறந்த வாக்குறுதி, மற்றொரு தனிநபரின் அன்பின் நினைவாக வழங்கப்பட்ட கொடை, இந்த இரண்டும் இணைந்து ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிறுவனத்தை உருவாக்கியது.

ஒரு தனிநபரின் துயரத்திலிருந்து பிறந்த வாக்குறுதி, மற்றொரு தனிநபரின் அன்பின் நினைவாக வழங்கப்பட்ட கொடை, இந்த இரண்டும் இணைந்து ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிறுவனத்தை உருவாக்கியது. மேரி டேபர் ஷெல் நினைவு மருத்துவமனை, டாக்டர் ஐடா ஸ்கடரின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையின் சின்னமாகவும், பிற்காலத்தில் அவர் உருவாக்கிய மாபெரும் மருத்துவ சாம்ராஜ்யத்தின் முதல் கல்லாகவும் இன்றும் நினைவுகூரப்படுகிறது.

ஊழியம்: அர்ப்பணிப்பா? அலங்காரமா?

ரேனியஸின் அடிச்சுவட்டில் இன்றைய ஊழியர்களுக்கான ஒரு சுயபரிசோதனை

மன்னா செல்வகுமார்

ஊழியத்தின் உண்மையான முகம்

'ஊழியம்' - இந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் நம் மனதில் என்ன தோன்றுகிறது? பிரமாண்டமான ஆலயங்களா? அலங்கார மேடைகளா? ஆயிரக்கணக்கான காணிக்கைகளா? அல்லது, சேறும் சகதியுமான கிராமத்துச் சாலைகளில், மக்களின் கண்ணீரைத் துடைத்து, அறியாமை இருளை அகற்றி, தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த ஒரு உண்மையான ஊழியனின் முகமா?

ரெவரெண்ட் சார்ல்ஸ் ரேனியஸின் வாழ்க்கை வரலாறு, ஊழியத்தின் உண்மையான முகம் எது என்பதை நமக்கு ஒரு கண்ணாடியை காட்டுகிறது. இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், திருநெல்வேலி மண்ணில் அவர் தனது சக ஊழியர்களான உபதேசியார்களை (Catechists) எப்படி வழிநடத்தினார் என்பதையும், அவர்களிடமிருந்து எதை எதிர்பார்த்தார் என்பதையும் அறிந்துகொள்வது, இன்றைய ஊழியச் சூழலில் இருக்கும் நமக்கெல்லாம் ஒரு முக்கியமான சுயபரிசோதனையாக அமையும்.

பகுதி 1: ரேனியஸின் ஊழியப் படை - உபதேசியார்கள்

ரேனியஸ் ஒரு தனி மனிதராக இந்த மாபெரும் ஊழியத்தைச் செய்யவில்லை. அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்தது, அவரால் உருவாக்கப்பட்ட, பயிற்றுவிக்கப்பட்ட, வழிநடத்தப்பட்ட ஒரு மாபெரும் **'சுதேசி ஊழியர் படை'** (Native Catechists). இந்த உபதேசியார்கள்தான், ரேனியஸின் கண்களாகவும், காதுகளாகவும், கரங்களாகவும் கிராமங்களில் செயல்பட்டனர்.

1. உபதேசியார்களிடமிருந்து ரேனியஸ் வாங்கிய வேலைகள்:

ரேனியஸ், தனது உபதேசியார்களை வெறும் சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களாக நடத்தவில்லை. அவர்களைத் தனது சகப் போராளிகளாகக் கருதினார். அவர்களது பணிகள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன.

- **கிராமங்களில் தங்கி ஊழியம் செய்தல்:** ஒவ்வொரு உபதேசியாரும் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அங்குள்ள மக்களுடன் தங்கி, அவர்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுத்து, ஒரு குடும்ப உறுப்பினராக மாற வேண்டும்.
- **போதித்தல் மற்றும் ஜெபித்தல்:** தினமும் காலையும் மாலையும் கிராம மக்களை ஒன்று கூட்டி, வேதத்தைப் போதிப்பதும், ஜெபிப்பதும் அவர்களது முக்கியப் பணி.
- **பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்:** ஒவ்வொரு சபையிலும் ஒரு பள்ளி இருந்தது. அந்தப் பள்ளியின் முதல் ஆசிரியராக அந்த உபதேசியாரே செயல்பட்டார். அவர் குழந்தைகளுக்கு எழுத்தறிவித்ததுடன், ஒழுக்கத்தையும், நன்னெறிகளையும் போதித்தார்.
- **சமூக வழிகாட்டி:** கிராமத்தில் ஏற்படும் சண்டைகள், பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் ஒரு சமூக வழிகாட்டியாகவும், சமாதானம் செய்பவராகவும் அவர்கள் விளங்கினர்.
- **கணக்கெடுத்தல் மற்றும் அறிக்கை சமர்ப்பித்தல்:** தங்கள் கிராமத்தில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சி, அவர்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் போன்றவற்றைத் துல்லியமாகக் கணக்கெடுத்து, மாதந்தோறும் ரேனியஸிடம் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- **புதிய இடங்களைக் கண்டறிதல்:** சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று, அங்குள்ள மக்களிடம் பேசி, ஊழியத்திற்கான புதிய வாசல்களைத் திறப்பதும் அவர்களது பொறுப்பாக இருந்தது.

2. பிற்கால ஊழியத்திற்கான நடைமுறை வாழ்வியல் பயிற்சி:

ரேனியஸ், உபதேசியார்களுக்கு வெறும் வேத

அறிவை மட்டும் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை. அவர் அவர்களுக்கு ஒரு முழுமையான, நடைமுறை சார்ந்த வாழ்க்கைப் பயிற்சியை அளித்தார்.

• **தியாகமும் எளிமையும்:** ரேனியஸ், ஒரு ஐரோப்பியராக இருந்தும், மிகவும் எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். அதே எளிமையையும், தியாக மனப்பான்மையையும் தனது ஊழியர்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்த்தார். ஆடம்பரத்தை விட்டுவிட்டு, மக்களின் நிலையில் தங்களை வைத்துப் பார்க்கும்படி அறிவுறுத்தினார்.

• **கடின உழைப்பு:** அவரே ஒரு நாளைக்கு 12 முதல் 15 மணி நேரம் உழைத்தார். அதே கடின உழைப்பைத் தனது ஊழியர்களுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தார். **'சோம்பேறி ஊழியனுக்கு பரலோகத்தில் இடமில்லை'** என்பதை அடிக்கடி வலியுறுத்தினார்.

• **பணத்தில் நேர்மை:** பண விஷயத்தில் ரேனியஸ் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஊழியத்திற்காக வரும் ஒவ்வொரு பைசாவுக்கும் கணக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். காணிக்கைப் பணத்தைத் தனது சொந்த உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்துவதை அவர் ஒரு மாபெரும் பாவமாகக் கருதினார்.[3]

• **தாழ்மையின் முன்மாதிரி:** அவர் தன்னை ஒரு 'தலைவன்' என்று காட்டிக்கொள்ளாமல், **'சக ஊழியன்'** என்றே கருதினார். உபதேசியார்களின் ஆலோசனைகளைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டார்.

3. திருச்சபை வளர்ச்சியில் பணத்தின் பங்கு: ரேனியஸின் பார்வை

இன்றைய ஊழியச் சூழலில், **'பணம்'** என்பது ஒரு மையப் பொருளாக மாறிவிட்டது. ஆனால், ரேனியஸின் பார்வையில், பணம் என்பது ஊழியத்தின் ஒரு கருவி மட்டுமே; அதுவே ஊழியத்தின் லட்சியம் அல்ல.

• **சுயசார்பு சபைகள்:** வெளிநாட்டுப் பணத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்காமல், உள்ளூர் சபைகளே தங்களை நிர்வகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை ரேனியஸ் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார். மக்கள் கொடுக்கும் சிறிய காணிக்கைகளைக் கொண்டே சபையை நடத்தும்படி உபதேசியாளர்களை ஊக்குவித்தார்.

• **பணத்திற்காக மதம் மாற்றுவதை எதிர்த்தல்:** 'பணத்திற்காகவும், சமூக அந்தஸ்திற்காகவும் கிறிஸ்தவர்களாக மாறுபவர்களை நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்' என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். விசுவாசம் என்பது இருதயத்திலிருந்து வரவேண்டும், பணப்பையிலிருந்து அல்ல என்பதை அவர் ஆழமாக நம்பினார்.

• **பணத்தை விட மனிதன் முக்கியம்:** 1832-33-ல் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சத்தின்போது, ஊழியத்திற்காக வந்த பணத்தை எல்லாம், பசியால் வாடிய மக்களுக்கு உணவு கொடுப்பதற்காகச் செலவிட்டார். அவருக்கு, ஆலயங்களைக் கட்டுவதை விட, பசியால் வாடும் ஒரு மனிதனின் உயிரைக் காப்பதே மேலான ஊழியமாக இருந்தது.

பகுதி 2: இன்றைய ஊழியங்கள் - ஒரு சுயபரிசோதனை

இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்று நமது ஊழியச் சூழல் எப்படி இருக்கிறது? ரேனியஸின் அடிச்சுவட்டில் நாம் பயணிக்கிறோமா, அல்லது பாதையை விட்டு விலகி வெகுதூரம் வந்துவிட்டோமா?

கடமைக்காகவா? அல்லது அழைப்பிற்காகவா?:

இன்று, பலருக்கு ஊழியம் என்பது ஒரு 'வேலை' (Job) ஆகிவிட்டது. மாதச் சம்பளம், வசதியான வீடு, சமூக மரியாதை - இவையே இலக்குகளாக மாறிவிட்டனவோ என்ற அச்சம் எழுகிறது. ரேனியஸும் அவரது உபதேசியார்களும் ஊழியத்தை ஒரு அழைப்பாக (Calling), ஒரு தாகமாகப் பார்த்தனர். அந்த தாகம் இன்று நம்மிடம் இருக்கிறதா?

விளம்பர மாடல்களா? அல்லது வழிகாட்டும் தீபங்களா?:

இன்றைய ஊழியர்கள், சமூக ஊடகத்திலும் , விளம்பரப் பதாகைகளிலும் தங்களை முன்னிறுத்துவதில் காட்டும் ஆர்வம், மக்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதில் இருக்கிறதா? ரேனியஸ், தன்னை முன்னிறுத்தாமல், கிறிஸ்துவை மட்டுமே முன்னிறுத்தினார். அவரது வாழ்க்கை, ஒரு திறந்த புத்தகமாக இருந்தது.

காணிக்கை மையமா? அல்லது கிறிஸ்துவின் மையமா?:

'ஆலயம் கட்ட ஆயிரம் கொடுங்கள், ஆசீர்வாதம் பெறுங்கள்' - இத்தகைய அறிவிப்புகள் இன்று சகஜமாகிவிட்டன. காணிக்கை என்பது, ஆசீர்வாதத்தை வாங்குவதற்கான ஒரு 'முதலீடு' போலச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், ரேனியஸின் பார்வையில், காணிக்கை என்பது, தேவனுடைய ராஜ்யம் கட்டப்படுவதற்காக, இருதயப்பூர்வமாக நாம் கொடுக்கும் ஒரு சிறிய அர்ப்பணிப்பு. அவர், பணத்தைக் கேட்பதற்கு முன், மக்களின் இருதயத்தைக் கேட்டார்.

நாம் செல்ல வேண்டிய தூரம்

நிச்சயமாக, காலம் மாறிவிட்டது. இன்றைய சவால்கள் வேறு. ஆனால், ஊழியத்தின் அடிப்படை மாறவே இல்லை. அது இன்றும் **அன்பு, தியாகம், அர்ப்பணிப்பு,** மற்றும் **நேர்மை** ஆகியவற்றின் மீதுதான் கட்டப்பட வேண்டும்.

நமது திருச்சபையில் நாம் ஒவ்வொருவரும், குறிப்பாக ஊழியப் பாதையில் நடக்கும் ஒவ்வொருவரும், ரேனியஸின் வாழ்க்கையை ஒருமுறை திரும்பிப் பார்ப்போம்.

நாம் மக்களின் இதயங்களில் வாழ்கிறோமா? அல்லது வெறும் கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறோமா?

நாம் கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சிகளாக இருக்கிறோமா? அல்லது நமக்கே சிலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமா?

நமது ஊழியத்தின் மையம், சிலுவையா? அல்லது பணப்பெட்டியா?

ரேனியஸும், பெயர் தெரியாத நூற்றுக்கணக்கான உபதேசியார்களும், தங்கள் இரத்தத்தாலும், வியர்வையாலும், கண்ணீராலும் விதைத்த இந்த விசுவாசப் பயிரை, நாம் நமது சுயநலத்தால் அழித்துவிடக் கூடாது. அவர்களின் தியாகத்தின் மீது, ஒரு உண்மையான, பரிசுத்தமான, கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட ஒரு திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்புவதே, நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

மன்னா செல்வகுமார்

பசுமலை இறையியல் கல்லூரி: தென்னிந்தியாவின் அறிவொளி மையம்

அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் நூறு ஆண்டு கால வரலாற்றில், பசுமலை இறையியல் கல்லூரி ஒரு தனித்துவமான மற்றும் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அது ஒரு கல்வி நிறுவனம் மட்டுமல்ல; தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் தலைவர்களையும், போதகர்களையும், சமூக சீர்திருத்தவாதிகளையும் உருவாக்கிய ஒரு அறிவொளி மையம். ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறிய தேவையின் அடிப்படையில் திருமங்கலத்தில் (Tirumangalam) தொடங்கப்பட்ட இந்தப் பள்ளி, பின்னர் பசுமலை என்ற குன்றின் மீது ஒரு மாபெரும் ஆலமரமாக வளர்ந்து, மதுரை மிஷனின் கல்விப் பணிகளின் இதயமாகத் திகழ்ந்தது.

1. ஒரு தேவையின் பிறப்பு: உள்ளூர் தலைவர்களின் அவசியம்

மதுரை மிஷனின் ஆரம்பகாலப் பணிகள், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து (Jaffna) வந்த உதவியாளர்களைப் பெரிதும் நம்பியிருந்தன. ஆனால், இந்த உதவியாளர்கள் பல சவால்களைச் சந்தித்தனர். அவர்கள் தென்னிந்தியாவின் கலாச்சாரத்திற்கும், மக்களுக்கும் அந்நியர்களாக இருந்தனர். மேலும், அவர்கள் அடிக்கடி தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்ப விரும்பினர். இதனால், மிஷனின் பணிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன.

இந்தச் சூழலில், மதுரை மிஷனரிகளான ரெவரெண்ட் டாட் (Rev. Todd) மற்றும் எக்கார்ட் (Rev. Eckard), 'நமக்கென்று ஒரு இறையியல் கல்லூரி இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!' என்று ஏங்கினர். மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு, உள்ளூர் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் சொந்த மக்கள் மத்தியில் திறம்படப் பணியாற்ற முடியும் என்று அவர்கள் நம்பினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பாட்டிகோட்டா (Batticotta) இறையியல் கல்லூரியை நம்பியிருப்பது இனி சாத்தியமில்லை என்பதை உணர்ந்த மிஷனரிகள், மதுரைப்

பகுதியிலேயே ஒரு புதிய இறையியல் கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர்.

2. திருமங்கலத்தில் ஒரு தாழ்மையான தொடக்கம் (1842)

ஒரு புதிய கல்லூரியை நிறுவுவதற்கான இடத்தைத் தேடும் பணி தொடங்கியது. மாவட்ட ஆட்சியர் பிளாக்பர்ன் (Collector Blackburn) பல இடங்களைப் பரிந்துரைத்தார். ஆனால், சில இடங்களில், லாரன்ஸ் (Lawrence) அவர்களின் சிலை உடைப்பு சம்பவத்தால் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பின் காரணமாக, மிஷனுக்கு நிலம் கொடுக்க மக்கள் முன்வரவில்லை.

இடம் கிடைப்பதற்காகக் காத்திருக்க, ரெவரெண்ட் டுவைட் (Rev. Dwight) மற்றும் டிரேசி (Rev. Tracy) விரும்பவில்லை. உறைவிடப் பள்ளிகளில் படித்த 34 மாணவர்கள், கல்லூரிப் படிப்பிற்குத் தயாராக இருப்பதை அவர்கள் கண்டனர். எனவே, செப்டம்பர் 1842-ல், திருமங்கலத்தில் (Tirumangalam) இருந்த ரெவரெண்ட் மஸ்ஸி (Rev. Muzzy) அவர்களின் பழைய பங்களாவில், இறையியல் கல்லூரியைத் தொடங்கும்படி அவர்கள் மிஷனைக் கேட்டுக்கொண்டனர். ரெவரெண்ட் டிரேசி (Rev. Tracy) அதன் முதல் முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார்.

செப்டம்பர் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில், கல்லூரி தனது முதல் மாணவர்களுடன் செயல்படத் தொடங்கியது. முதல் வகுப்பில் இருந்த மாணவர்களில் ஒருவரான மரியசூசை (Mariasusai), திண்டுக்கல் (Dindigul) உறைவிடப் பள்ளியில் படித்த ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க இளைஞர். அவர், திருச்சபையில் சேர்ந்தபோது, தனது பெயரை 'ஆல்பர்ட் பார்ன்ஸ்' (Albert Barnes) என்று மாற்றிக்கொண்டார். அவர், பின்னர் பசுமலைக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

3 .

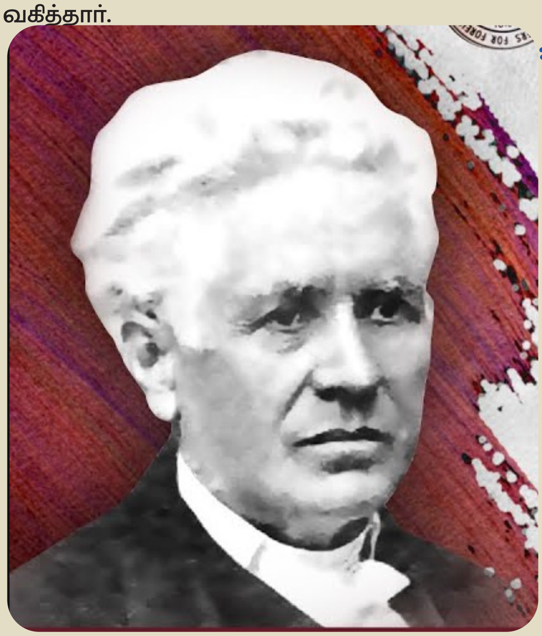

பசுமலைக்கு இடமாற்றம்: ஒரு புதிய அத்தியாயம்

திருமங்கலத்தில் தற்காலிகமாகச் செயல்பட்டு வந்த கல்லூரிக்கு, ஒரு நிரந்தர இடம் தேவைப்பட்டது. பல இடங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு, இறுதியாக மதுரையிலிருந்து சுமார் இரண்டு மைல் தென்மேற்கே அமைந்துள்ள 'பசுமலை' (Pasumalai) என்ற சிறிய குன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

'பசுமலை' என்பதற்கு 'பசுவின் குன்று' (Cow Hill) என்று பொருள். படுத்திருக்கும் ஒரு பசுவின் தோற்றத்தில் இருந்ததால், அந்தப் பெயர் ஏற்பட்டதாக மதுரைப் புராணம் கூறுகிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய இந்துக் கோவிலும் இருந்தது. ஆட்சியர் பிளாக்பர்னின் உதவியுடன், பிராமணர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பையும் மீறி, அந்த இடம் கல்லூரி கட்டுவதற்காகப் பெறப்பட்டது.

1845-46-ல், ரெவரெண்ட் மஸ்ஸி மற்றும் டிரேசி ஆகியோர் கல்லூரி கட்டிடங்களைக் கட்டும் பணியை மேற்பார்வையிட்டனர். ஒரு பெரிய அரங்கம், ஒரு சிறிய தேவாலயம், வகுப்பறைகள், மாணவர்கள் தங்கும் விடுதி, நோயாளிகளுக்கான அறை மற்றும் மிஷனரிகளுக்கான இரண்டு பங்களாக்கள் கட்டப்பட்டன. செப்டம்பர் 1845-ல், இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படாத கட்டிடங்களுக்கு, கல்லூரி திருமங்கலத்திலிருந்து பசுமலைக்கு மாற்றப்பட்டது.

4. கல்வி மற்றும் வளர்ச்சி

பசுமலைக் கல்லூரியில், ஆங்கிலம், தமிழ், இலக்கணம், புவியியல், வரலாறு, வானியல், இயற்கணிதம் மற்றும் யூக்ளிட் (Euclid) போன்ற பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக, வானியல் பாடம், இந்து மதத்தின் ஜோதிட நம்பிக்கைகளை கேள்விக்குட்படுத்தும் வகையில், மேற்கத்திய மற்றும் இந்து வானியல் அமைப்புகளை ஒப்பிட்டுக் கற்பிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில், சாதி வேறுபாடின்றி அனைத்து மாணவர்களும் சமமாக நடத்தப்பட்டனர். உணவு மற்றும் தங்குமிடத்தில் எந்தவிதமான பாகுபாடும் காட்டப்படவில்லை. பசுமலைக்கு மாற்றப்பட்ட முதல் ஆண்டில் 54 மாணவர்களும், அடுத்த ஆண்டில் 61 மாணவர்களும் இருந்தனர்.

கல்லூரிக்கு அருகில் இருந்த இந்துக் கோயில், மாணவர்களின் வருகையால், தனது அமைதியை இழந்ததாகக் கூறி, கோயில் நிர்வாகிகள் 'உங்கள் மாணவர்கள் மணி அடித்து, பாடம் படிக்கும் சத்தம், எங்கள் கடவுளைத் தொந்தரவு செய்கிறது' என்று அவர்கள் கூறியதாக, முதல் பட்டதாரிகளில் ஒருவரான ஆல்பர்ட் பார்ன்ஸ் குறிப்பிட்டார்.

முடிவுரை

திருமங்கலத்தில் ஒரு சிறிய பங்களாவில் தொடங்கிய பசுமலை இறையியல் கல்லூரி, காலப்போக்கில் தென்னிந்தியாவின் ஒரு முக்கிய கல்வி மையமாக உருவெடுத்தது. அது, உள்ளூர் போதகர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் சமூகத் தலைவர்களை உருவாக்கி, மதுரை மிஷனின் நூற்றாண்டு காலப் பணிக்கு முதுகெலும்பாக விளங்கியது. பசுமலை, ஒரு குன்றாக மட்டுமல்லாமல், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் வாழ்வில் அறிவொளியேற்றிய ஒரு ஞான மலையாக இன்றும் திகழ்கிறது.

ஓடிப் போனவன்-14

முனைவர்.ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

'அது யாரப்பா நீ ஏசு. . . ஏசுங்கா. ? அது வெள்ளைக்காரனுவ சாமின்னுல்லா சொல்லுவாவ. ஒன்ன எப்படிப்பா அதுக்குத் தெரிஞ்சுது. நாம காலங்காலமா மாரியாத்தாவ தான கொல தெய்வமா கும்புடுதோம். ' என்றாள் இடிஞ்ச பாட்டி.

அவள் முத்துவின் தந்தையின் உடன் பிறந்த தங்கையின் மாமியார். அவள்தான் முத்துவின் பெற்றோர் இறந்ததும் முத்துவையும், அவன் சகோதரியையும் மாமன் வீட்டில் வைத்து வளர்க்க சொல்லி கையோடு கூட்டிக் கொண்டு வந்தவள். இடியாளி என்ற அவளது பெயர் காலப்போக்கில் இடிஞ்சா என்றும் விரும்பா சொல்லாக இடிவிழுந்தாள் எனவும் பலவாறு திரிந்து போயிருந்தது. நீதி நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லும் அளவு அவளது சொல்லாற்றல் அவ்வூரில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

'சொல்லுதேன் பாட்டி, நான் எப்படியோ நம்மூர்ல இருந்து தஞ்சாவூருக்குப் போன பெறவு எனக்கு உங்களையெல்லாம் விட்டுட்டு தனியா இருக்கது ரொம்ப வேதனையாயிட்டு. ஏதோ தப்பு பண்ணிட்டோமுன்னு தோணிகிட்டே இருந்துச்சி. என்னதான் அங்க எனக்கு எல்லாம் கெடச்சாலும். பாசம் மட்டும் கெடைக்கல. அப்பந்தான் தஞ்சாவூரல நான் வேலை செஞ்சிட்டிருந்த கடைக்குப் பக்கத்தில நின்னு நாலஞ்சுபேரு இந்த ஏசுவைப் பத்தி பாட்டுப் படிச்சி, ஏசு சாமி ரொம்ப நல்லவர். அன்பானவர். அவர் உங்களை நேசிக்கிறார்' என்று சத்தமா சொல்லிகிட்டே இருந்தாவ. இப்பிடி அங்கங்க தெருக்கள்ள நின்னு ஏசு சாமியைப் பத்தி இவுங்க பேசுவதையும் கவனிச்சிருக்கேன். எனக்குள்ள நெறைய காரியம் சந்தேகமா வந்திட்டிருந்திச்சி.

அதென்ன ஏசுவை தெய்வமுன்னும் சொல்லுதாவன்னா. . . அதுக்கு நாம பயப்படனும், கும்பிடனும், கிடா வெட்டி பொங்கவைக்கனும். அப்பிடி இல்லாம இவிய ஏன் இப்படி ஏசு நேசிக்கிறார்ன்னு சொல்லிகிட்டே இருக்காவன்னு தோனுச்சி. அப்படின்னா தெய்வம் மனுசனை நேசிக்குமான்னு சந்தேகமா இருந்துச்சு. அப்படி பாசம் வைக்கும் ஏசு வித்தியாசமானவராதான் இருக்கணுமுன்னு நெனைச்சேன். அவியெல்லாம் சொல்லுத காரியத்தை என்னால நம்பவும் முடியல. நம்பாமலும் இருக்க முடியல. ஆனா எனக்கு அந்தப் பாட்டும் அவிய பேச்சும் ரொம்ப மனசுக்கு ஆறுதலாவும் இருந்துச்சி. அவியெல்லாம் என்னைக்கு, எப்போது வருவாவன்னு எதிர் பார்த்துகிட்டே இருந்திருக்கேன்.

அடிக்கடி வந்து அதே மாதிரி பாட்டுப் படிப்பதும் அந்த ஏசு தெய்வத்தைப் பத்தி பேசுவதுமாகவே இருந்தாவ. அந்த ஒரே எடத்திலதான் வந்து நின்னு பாட்டு படிப்பாவ. அது நானிருந்த அந்தக் கடைக்கு எதிரிலதான் நடந்திட்டிருந்திச்சி. முடிஞ்சதும் ஏசு சொன்ன வார்த்தையெல்லாம் எழுதிய சின்ன சின்ன பனையோலைத் துண்டுகளையும் அந்தப் பக்கமா வாரவியளுக்குக் கொடுப்பாவ. எனக்கும் அது கிடைச்சிது. நான் வாங்கி அதில எழுதியிருந்ததைப் படிப்பேன்.

ஒரு நாள் 'இந்த ஏசுதான் உன்னைப் படைச்சவரு. நீ செஞ்ச எல்லா பாவத்துக்காகவும் உனக்கு பதிலா அவரே தண்டனையை ஏத்துகிட்டாரு. நீ என்ன தப்பு பண்ணியிருந்தாலும் எல்லாத்தையும் அவரு மன்னிச்சிருவாரு. உன்னை அவர் தன் பிள்ளையா ஏத்துக்கிடுவார். இனி நீ அழ

வேண்டாம். நான் உங் கூடவே இருப்பேன். உன்னைத் தாய் மறந்தாலும் ஏசு உன்னை மறக்க மாட்டார்'. என்று அவிய சொன்னதைக் கேட்டதும். . . எனக்காகவே அப்படி பேசுவதை போல இருந்துச்சி. எனக்கு ரொம்பவும் அழுவையா வந்துச்சி. அன்னைக்கு ராத்திரி பூறாவும் நான் ஒறங்கவே இல்ல. அவிய தந்துட்டு போன பனை ஓலை சுவடுல ஏசுவைப் பத்தி எழுதியிருந்திச்சி. அதையே நான் வாசிச்சிகிட்டு இருந்தேன். பெறவு எனக்கு இன்னும் அந்த ஏசுவை பத்தி தெரிஞ்சிகிட ஆசையா இருந்துச்சி.

பெறவு அவர்களைத் தேடி வேறொரு தெருவுக்கு நானே போனேன். அவங்க எனக்கு அந்த ஏசு சாமி மேல இருந்த ஆர்வைத்துப் பார்த்து இன்னும் நெறைய சொல்லி தந்தாவ. எங்கிட்ட அங்கிருந்த எல்லாரும் அன்பா நடந்துகிட்டாவ. அந்த அன்புதான் என்னை அந்த ஏசு சாமியும் அன்பானவர்தான்னு நம்ப வச்சுது. எனக்கு ரொம்ப சந்தோசமா இருந்துச்சி. அவிய கூடவே இருக்கனுமுன்னு நெனைச்சேன். அதுக்குப் பெறவு வேற எந்த வேலை செய்யவும் மனசு வரல எனக்கு. அவயளோடையே இருந்துரலாமுன்னு முடிவெடுத்தேன்.

பெறவு நான் வேலபாத்த கடை மொதலாளிகிட்ட வந்து நான் ஏசுவை பத்தி தெரிஞ்சிகிட அவங்க கூடவே போயிட்டு வாரேன்னு சொன்னேன். அவரும் என் உறுதிய பாத்துட்டு அவங்க கூட போவ சம்மதிச்சிட்டாரு. பெறவு நான் அவிய இருந்த இடத்திலேயே தங்கி இருந்தேன். அவியளும் என்னை மகன் போல நேசிச்சு கூடவே வச்சிகிட்டாவ. அங்க நிறைய பேறு இருந்தாவ. ஒங்களை மாதிரியே அண்ணன், ஐயா, மாமா, சார்வாள் ன்னு நிறையபேர். எல்லாத்துக்கும் மேல தாயை விடவும் அதிகம் நேசிச்ச ஏசு சாமி எனக்கு கிடைச்சது தான் நான் பெற்ற பாக்கியம்'. என்றான் மகிழ்ச்சித் ததும்பி பெருமூச்சோடு. எல்லோரும் ஆச்சரியமாய் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவன் பேச்சு அனைவரையும் கட்டிப் போட்டிருந்தது. அவன் அவர்களைப் போலவே முற்றிலும் மாறி பேசினான். இப்போது அவனது பேச்சு தங்களது பேச்சைப் போன்றே இருந்ததாக அவர்கள் உணர்ந்ததை அவன் புரிந்து கொண்டான். அவர்கள் எதுவும் பேசாமல் அவன் இன்னும் பேசவேண்டும் என்பதைப் போல அமர்ந்திருந்தார்கள். அவன் மீண்டும் தொடர்ந்தான்,

'நான் என் எல்லா வேதனைகளையும் மறக்க ஆரம்பிச்சேன். எனக்கு ஏதோ ஒரு பெரிய சந்தோசம் கிடைச்சது போல இருந்திச்சி. என் கவலைகளெல்லாம் மறைஞ்சிருச்சி. எப்பவும் பாட்டுப் படிக்கவும் செபம் செய்யவுமா இருந்தேன். நான் புதுசா பிறந்த மனுசன் மாதிரி ஆயிட்டேன். இந்த புஸ்தகத்தில தான் அந்த ஏசுவை பத்தி எழுதியிருக்கு. நான் எப்பவும் இதை தான் படிச்சிகிட்டே இருப்பேன்.' என்று தன் கையிலிருந்த வேதாகமத்தைத் தூக்கிக் காட்டினான். அந்தப் புத்தகத்தை திறந்து அதிலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தை வாசித்தான். 'வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமப்பவர்களே நீங்கள் எல்லோரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள். நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்' என்று வாசித்து விட்டு மூடி வைத்தான். பிறகு, ஏசு என்ன சொல்லுதார் தெரியுமா, ஏன் நீங்கள் எப்போதும் கவலைப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் எல்லாரும் எங்கிட்ட வாங்க, நான் உங்களுக்கு சந்தோசம் தருவேன். கவலைப் படாதீங்க. என்று சொல்தார்.' என்றதும். அங்கிருந்த நிறைய பேர்களின் முகம் மலர்ந்தது. அன்பின்றி, ஆறுதலற்று, போதாமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அந்த மக்களின் கண்கள் கலங்கின. ஓரிரு நிமிடங்கள் சுந்தர் எதுவுமே சொல்லாமல் அவர்களையே கவனித்தான். அவர்களில் யாரும் எதுவுமே சொல்லாமல் அமைதியாக அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஏதோ ஒரு பேரசைவு அவர்களுக்குள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததையும் உணர்ந்தான்.

'என்னை நேசித்து பாசம் காட்டிய இந்த ஏசு தான் எனக்கு இன்னைக்கு வரைக்கும், இனிமேலும் எல்லாமே. இவர்தான் என்னை இன்று உங்களோடு சேத்திருக்கார். அவர் நம்ம கூடவே இருப்பார். நான் நெனைக்கவே இல்லை இப்படி உங்களையெல்லாம் பார்ப்பேன்னு. 'முதலில் என்னை தேடு, பிறவு நீ வேண்டுவதைவிட அதிகமாக உனக்கு தருவேன்'னு இந்த புஸ்தகத்தில ஏசு சொல்லியிருக்கார். நான் அவரையே தேடினேன். நான் கேக்காத உங்களை மீண்டும் எனக்குத் தந்திருக்கார் பார்த்தியளா. . . ? ' என்றான். ஆண்கள் உட்பட அனைவரது கண்களிலும் கண்ணீர் ததும்பியது.

ஆனாலும் யாரும் மாறுத்தரமாக எதுவும் பேசவில்லை. அவன் எழுந்து நின்றான். 'உங்களோடு உங்கள் மரணபரியந்தமும் கூட இருப்பேன். நான் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர். உங்கள் கண்ணீர்கள் கவலைகள் எல்லாவற்றையும் மாற்றி ஆனந்தமடைய செய்வேன்' என்று என்னோடு சொல்லி என்னை ஆற்றித் தேற்றிய என் ஏசு உங்களோடும் இப்பவும் அதையேதான் சொல்றார்'. என்றான்.

அவன் அருகில் நின்றிருந்த அவன் மாமன், 'சரிப்பா உன்னை எங்க கிட்ட கூட்டிட்டு வந்த அந்த உன் சாமிக்கு நாங்க எல்லாரும் நன்றி சொல்லுதோம். கும்புட்டுகிடுதோம். எந்தச் சாமின்னா என்னப்பா, எல்லாம் ஒன்னுதாம்பா. அதுவும் ஒன்னைய காப்பாத்தி எங்ககிட்டக் கொண்டாந்து சேர்த்த சாமியைநாங்கமறக்கமாட்டோம்பா. அதுவும்எங்கயிருந்தாலும் எல்லாரும் கும் பிட்டு எடுத்து நல்லாயிருக்கட்டும்பா. நாமளும் கும்பிட்டுக்கிடுவோம்'

என்றவர் கையை நெஞ்சுக்கருகில் குவித்து தலைக்கு மேல் உயர்த்தி பிறகு தலைமீது வைத்து மீண்டும் நெஞ்சருகில் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். எல்லோரும் எழுந்து அப்படியே மௌனமாக செய்தார்கள். அவர்களது அன்பு அவனை உருக்கிற்று. கண்கலங்கி எல்லோரையும் பார்த்துக் கொண்டே நின்றிருந்தான் சுந்தர்.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

CHS -LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

"Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you"

(Deut. 32:7 ESVA).

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God's grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- *Publication of the monthly magazine, Kristhava Varalaatru Suvadugal*
- *Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community*
- *Compilation and digitalising of antiquarian texts and documents*
- *Organising Mission Tours to places of historical importance*
- *Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.*

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material. We need to buy remaining construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by Nov 2025.

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

In God's mission,

Manna Selvakumar
+91 9176780001

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-12

திருமதி. ரெமினா சுஜித்

© Tinnevelly Christian Historical Society

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு – பகுதி 12

முந்தைய அத்தியாயங்களில், மிஷனரி கெரிக்கேயின் (Gericke) மரணத்திற்குப் பிறகு, திருநெல்வேலியில் உள்ள சபைகளின் பொறுப்பு கோலேஃப்பிடம் (Kohlhoff) ஒப்படைக்கப்பட்டதையும், சத்தியநாதன் (Sattiyanadan) அந்தப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் சென்றதையும் கண்டோம். கிறிஸ்தவர்கள் தொடர்ந்து துன்புறுத்தப்பட்டபோதிலும், அவர்களின் விசுவாசம் உறுதியாக இருந்தது. சத்தியநாதன் (Sattiyanadan) சபைகளைப் பலப்படுத்துவதிலும், புதிய இடங்களில் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தினார். இதன் தொடர்ச்சியை இந்த மாதத்தில் காண்போம்...

டிசம்பர் 1804-ல், சத்தியநாதன் (Sattiyanadan) கோலேஃபிற்கு (Kohlhoff) எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்:

'பல்லிபட்டு (ஜெருசலேம்) (Pallipattu-Jerusalem) என்ற இடத்தில் இருபது நாட்கள் தங்கியிருந்தேன். அங்கு ஒரு ஆயத்த ஆராதனையை நடத்தி, முப்பது பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். அங்கிருந்து இருபத்தைந்து பேருடன் முதலூருக்கு (Mudalur) சென்றேன். பின்னர், வாழையடிக்குச் (Valaiyadi) சென்று, அங்கே இருந்த சில பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்தேன். அதன்பின் பெத்லகேம் (Bethlehem) சென்று, அங்கிருந்து உவரிக்குச் (Uvari) சென்றேன். உவரியில் (Uvari), கர்த்தர் கல்லிசப் பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட தேவாலயத்தை நான் பிரதிஷ்டை செய்தேன். பிறகு, இடையன்குடி (Idaiyangudi) மற்றும் சோட்டக்காவிளை (Sottakaivilai) ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று, அப்புவிளை (Appuvilai) என்ற இடத்தில் ஒரு புதிய தேவாலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்தேன். இந்த தேவாலயம், முன்பு அஞ்ஞானிகளால் அழிக்கப்பட்ட ஆலயத்திற்குப் பதிலாக மக்களாலேயே கட்டப்பட்டிருந்தது. மிட்டவாகை (Nittuvagai) என்ற இடத்திலும் ஒரு தேவாலயத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தேன். பின்னர், மணப்பாடு (Manapad) என்ற இடத்தில் நடந்த ஒரு பிரச்சினை காரணமாக அங்கு சென்றேன். மணப்பாடு (Manapad) கிறிஸ்தவர்கள், திருச்செந்தூரில் (Tiruchendur) உள்ள சிலை தேரை கட்டி முடிப்பதற்காக தலைக்கு 15 பணம் வீதம் சந்தா கொடுத்ததாக ஒரு செய்தி பரவியது. நான் விசாரித்தபோது, அந்த செய்தி உண்மை என்பது உறுதியானது. இந்த விஷயத்தை நான் திரு. கிராஷனின் (Mr. Gratton) கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றேன். அவர்களும் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, தங்களைச் சபையிலிருந்து நீக்கிவிடுமாறு என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் அவர்கள் அனைவரையும் தேவாலயத்தில் கூட்டி, கடுமையாகக் கண்டித்தேன் ஏனென்றால் கிறிஸ்து அதில் பிரியப்படமாட்டார் இது அவருடைய பார்வைக்கு முன்பதாக பாவமாக காணப்படும் என்பதால் கண்டித்தேன். எதிர்காலத்தில் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து, அவர்களை பாக்கியநாதன் (Pakkyanadan) என்ற உபதேசியாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, முதலூருக்குத் (Mudalur) திரும்பினேன்.'

'முதலூருக்குத் (Mudalur) திரும்பியதும், நான் ஏசடியான் (Yesadian) என்ற உபதேசியாரைத் திருவிதாங்கூருக்கு (Travancore) அனுப்பினேன். அவர் அங்கு சென்ற நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, உள்ளூர் அதிகாரிகள் ஒரு ஐரோப்பியரைச் சிறைபிடித்த

செய்தி தெரியவந்தது (இது ஒரு தவறான வதந்தி). இதைக் கேட்ட கிறிஸ்தவர்கள், 'ஆங்கிலேயர்களால் திருவிதாங்கூருக்கு (Travancore) அனுப்பப்படும் எந்த நபரும், கோட்டைக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுவார்' என்று கூறி, உபதேசியார் ஏசடியானைத் (Yesadian) திரும்பவும் திருநெல்வேலிக்கு (Tinnevelly) அனுப்பிவிட்டனர். திருவிதாங்கூரில் (Travancore) உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் நல்ல மக்கள் என்றும், அந்த இடத்தில் செய்யப்படும் கிறிஸ்துவுக்கான பிரயாசம் வீணாகாது என்றும், ஆனால் இப்போதைக்கு அங்கே மேற்கொண்டு எந்தப் பணியையும் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது என்றும் உபதேசியார் ஏசடியான் (Yesudian) என்னிடம் தெரிவித்தார்.'

'அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து மிஷனரி பணிக்கு எனக்கு எந்தப் பணமும் வரவில்லை. மக்கள் அனைவரும் தங்களின் சம்பளத்திற்காக என்னிடம் கேட்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், தற்போது எல்லாவற்றின் விலையும் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. பற்றாக்குறையால் அனைவரும் அவதிப்படுகிறார்கள்.'

'சின்னப்பன் என்ற உபதேசியார் (Catechist) ஆற்றுக்கு வடக்கே உள்ள பகுதிகளான ஏரல் (Eral), நட்டாத்தி (Nattatti), மற்றும் சிறுத்தொண்டு (Sirutondu) ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார். நான் குண்டல் (Kundal), காரிகோவில் (Karikóvil), மற்றும் மரக்கெட்டுவிளை (marakottuvilai) ஆகிய மூன்று கிராமங்களில் தலா ஒரு உபதேசியாரை நியமித்துள்ளேன். புதூர் (Pudur) ஒரு பெரிய இடம் என்பதால், அங்கே ஞானமுத்து உபதேசியாருடன் (Catechist) சேர்த்து ஒரு பாடசாலை ஆசிரியரையும் நியமித்திருக்கிறேன். அவர் மரக்ண்டலையும் (Marakundal) கவனித்துக்கொள்கிறார்.' கடிதத்தின் இறுதியில் அவர் மேலும் குறிப்பிடுகிறார்: 'வாழையடி (Valaiyadi) மக்கள் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள். சுவாமிதாசன் இதுகுறித்த எல்லா விவரங்களையும் உங்களிடம் சொல்வதற்காக தஞ்சாவூருக்கு (Tanjore) வருகிறார்.' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1804-ம் ஆண்டுக்கான ஞானஸ்நானப் பட்டியல் பின்வருமாறு:

ஊர் (Village)	(Count)
முதலூர் (Mudalur)	20
அத்திக்காடு (Attikadu)	3
காரிகோவில் (Karikovil)	40
புதூர் (Pudur)	20
ஜெருசலேம் (Jerusalem)	35
நாசரேத் (Nazareth)	39
இடையன்குடி (Idaiyangudi)	24
குண்டல் (Kundal)	3
மொத்தம் (Total)	**184**

ஜனவரி 1805-ல், சத்தியநாதன் (Sattiyanadan) கோலேஃபிற்கு (Kohlhoff) மற்றொரு கடிதம் எழுதினார். அதில், **கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று முதலூரில் (Mudalur) உள்ள புதிய தேவாலயத்தில் முப்பத்தைந்து பேரும், புத்தாண்டு தினத்தன்று பதினைந்து பேரும் பரிசுத்த நற்கருணை (Communion) பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டார்.** மேலும், பாளையங்கோட்டைக்கு (Palamcottah) வெளியே உள்ள நாட்டுப்புற சபைகளின் முழுமையான பட்டியலையும் கொடுத்தார். அதில் முப்பத்து நான்கு சபைகள் இருந்தன. இந்த பட்டியல், ஒரு உபதேசியார் (Catechist) அல்லது உதவியாளர் நியமிக்கப்பட்ட, அல்லது ஒரு உபதேசியாரால் (Catechist) தவறாமல் சந்திக்கப்பட்ட நிரந்தரமான சபைகளை மட்டுமே உள்ளடக்கியதாகத் தெரிகிறது. மேலும், குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும், அருகிலுள்ள சிறிய கிறிஸ்தவ குழுக்களையும் உள்ளடக்கியதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பட்டியலில் சுமார் இருபத்தாறு தேவாலயங்கள் அல்லது ஜெப வீடுகளும், பதினொரு பாடசாலைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இடையன்குடிக்கு (Idaiyangudi) அருகிலுள்ள கிராமங்களின் மையப் பகுதிக்கு தென்மேற்கிலும் வடமேற்கிலும் இரண்டு புதிய ஊழியத் தளங்கள் திறக்கப்பட்டதையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்: 'இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, குலசேகரப்பட்டினம் (Kulasēkharapatnam) என்ற இடத்திலிருந்து ஐந்து பேர் வந்து, எட்டு நாட்களாக இங்கே தங்கியிருந்து, தங்கள் கிராமத்திற்கு வருமாறு என்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், பரப்பாடியைச் (Parappadi) சேர்ந்த முத்தையா என்பவர், **முன்பு அவர் வழிபட்ட கோவிலை இடித்துவிட்டு,** புத்தகங்களை வாங்கித் தானே வாசித்து வருகிறார். மேலும், அவர் தனது ஆட்களில் இருவரை என்னிடம் அனுப்பி, நான் வந்து அவருக்கு உதவுமாறு வற்புறுத்துகிறார். இவையெல்லாம் என் பலனிற்கு மீறிய பாரமாக இருக்கிறது. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பின்னர் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். மேலும், திருவிதாங்கூர் (Travancore) கம்பெனியின் வசமாகிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அங்குள்ள ஏழை கிறிஸ்தவ மக்கள், நான் வந்து அவர்களைச் சந்திக்குமாறு வற்புறுத்துகிறார்கள்.' இது ஒரு தவறான வதந்தியாகும். அந்த நேரத்தில், முன்மொழியப்பட்ட ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் தொடர்பாக திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்திற்கும் கம்பெனிக்கும் இடையே பதற்றம் நிலவியதால் இந்த வதந்தி எழுந்தது.

மேற்கண்டவற்றிலிருந்து, 1803 முதல் 1805 வரை, சத்தியநாதனின் (Sattiyanadan) பணி முக்கியமாக சபைகளைப் பலப்படுத்துவதாகவே இருந்தது, இருப்பினும் சில புதிய கிராமங்களிலும் மனந்திரும்பியவர்கள் தோன்றினர். ஆற்றுக்கு வடக்கே உள்ள ஏரல் (Eral), நட்டாத்தி (Nattatti), மற்றும் சிறுத்தொண்டு (Sirutondu) ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட எழுப்புதல், **இன்றைய பண்ணைவிளை (Pannaivilai) மற்றும் சாயர்புரம் (Sawyerpuram) வட்டாரங்களில் உள்ள பெரிய சபைகளின் தொடக்கமாக அமைந்தது. பாளையங்கோட்டைக்கு (Palamcottah) வெளியே திருநெல்வேலியில் (Tinnevelly) பல ஆண்டுகளாக மிகப்பெரிய கிறிஸ்தவ மையமாக விளங்கும் நாசரேத்தின் (Nazareth) தொடக்கத்தையும் நாம் கவனிக்கிறோம்.** இதை குறித்த விளக்கமான வரலாறை கர்த்தருக்கு சித்தமானால் பின்வரும் நாட்களில் காண்போம். வாழையடியில் (Valaiyadi) முதல் ஞானஸ்நானங்கள் அக்டோபர் 1802-ல் பதிவு செய்யப்பட்டன.

மேலும், இருபத்தி மூன்று சாணார் (Shanars) மக்கள் கொண்ட ஒரு குழு ஜீன் 1803-ல் ஞானஸ்நானம் பெற்றது. அதன்பிறகு மிக விரைவில், வாழையடிக்கு (Valaiyadi) வெளியே நாசரேத் (Nazareth) ஒரு குடியேற்றமாக உருவானதாகத் தெரிகிறது. கால்டுவெல் (Caldwell) 'ஆரம்பத்திலிருந்தே இது அனைத்து மிஷனரி கடிதப் பரிமாற்றங்களிலும் 'நாசரேத்' (Nazareth) என்றே அழைக்கப்பட்டது. ஆனால், 'வாழையடி முதலூர்' (Valaiyadi Mudalur), அதாவது வாலியடிக்கு (Valaiyadi) அருகிலுள்ள முதலூர் (Mudalur) என்ற பெயர், பொதுமக்களால் பரவலாக அழைக்கப்பட்டது. இது ஒரு ஆரம்ப காலத்திலேயே உருவாகியிருக்க வேண்டும். இந்த இரட்டைப் பெயர், திருநெல்வேலியின் (Tinnevelly) வடக்குப் பகுதிகளில் 'முதலூர்' (Mudalur) என்று சுருக்கப்பட்டது. பின்னர், உண்மையான முதலூரிலிருந்து (Mudalur) இதைப் வேறுபடுத்துவதற்காக, முதலூர் (Mudalur) அடிக்கடி 'தெற்கு முதலூர்' (South Mudalur) என்று அழைக்கப்பட்டது.' என குறிப்பிடுகிறார்:

குறிப்பிடப்பட வேண்டிய மற்றொரு முழுமையான கிறிஸ்தவ மக்கள் குடியிருப்பு, திசையன்விளை (Tisayanvilai) நகரின் புறநகரில் உள்ள சமாரியா (Samariah) ஆகும்.

1804 மற்றும் 1805 ஆம் ஆண்டுகள் முழுவதும், கீழ்நிலை இந்து அதிகாரிகளால் கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தல்களாலும், அநியாயமான வரி விதிப்புகளாலும் தொடர்ந்து தொந்தரவுக்கு உள்ளானார்கள். இது குறித்து கோலேஃப் (Kohlhoff), மார்ச் 1805-ல் கிறிஸ்தவ அறிவு அபிவிருத்தி சங்கத்திற்கு (S.P.C.K.) எழுதிய கடிதத்தில் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளைக் கொடுக்கிறார். மேலும், கலெக்டர்கள் (1804-ல் திரு. பாரிஷுக்குப் (Mr. Parish) பிறகு திரு. காக்ரேன் (Mr. Cochrane) பொறுப்பேற்றார்), கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு சாதகமான நிலை இருப்பதாகக் கருதி எந்த வகையிலும் வரம்பு மீறாமல் இருக்க ஆழமாகக் கண்காணித்தாலும், துன்புறுத்தல் அல்லது அநீதி தொடர்பான எந்தவொரு புகாரையும் விசாரிக்கவும், குற்றவாளிகள் எனக் கண்டறியப்பட்டவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும் தயாராக இருந்தனர் என்பதையும் அந்தக் கடிதம் காட்டுகிறது. கிறிஸ்தவ அறிவு அபிவிருத்தி சங்கமும் (The Christian Knowledge Society) கெரிக்கே (Gericke) மற்றும் கோலேஃப்பின் (Kohlhoff) அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் இந்த விஷயத்தைக் கையில் எடுத்து, கம்பெனியின் இயக்குநர் குழுவிடம் முறையிட்டது. இதன் விளைவாக, இந்த விஷயம் குறித்து ஒரு முக்கியமான உத்தரவு மதராஸுக்கு (Madras) அனுப்பப்பட்டது. கால்டுவெல் (Caldwell) குறிப்பிடுவது போல, 'இது, இந்துக்களுக்கும் முகமதியர்களுக்கும் (Mahomedans) காட்டத் தயாராக இருந்த மத சகிப்புத்தன்மையை, **இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் (Native Christians) நீட்டிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை கிழக்கிந்திய கம்பெனி அரசாங்கம் முதன்முறையாக அதிகாரப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டது.'** இந்த உத்தரவில், கிறிஸ்தவ அறிவு அபிவிருத்தி சங்கத்திடமிருந்து (S.P.C.K) பெறப்பட்ட முறையீடுகள் கம்பெனியின் ஐரோப்பிய ஊழியர்களைக் குறைசொல்லும் நோக்கத்தில் இல்லை என்று குறிப்பிட்ட பிறகு, கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட அநீதியைத் தடுக்க திரு. லுஷிங்டன் (Mr. Lushington) எடுத்த வலுவான நடவடிக்கையை அங்கீகரித்து, இயக்குநர்கள் மேலும் கூறினார்கள்:

'எங்கள் அரசாங்கத்திலோ அல்லது வேறு விதத்திலோ எந்தத் தீய நோக்கமும் இல்லை என்பதில் நாங்கள் திருப்தி அடைகிறோம். எங்கள் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட நாடுகளில் எந்தவிதமான மதத்தன்மையையும் நாங்கள் ஒருபோதும் ஆதரிக்கவில்லை. முகமதியர்கள் (Mahomedans), பார்சிகள் (Parsees), இந்துக்கள் (Hindoos) என அனைத்துப் பிரிவினரும் எந்தத் தடையுமின்றி தங்கள் தனிப்பட்ட நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்ற அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஐரோப்பிய, ஆர்மீனிய அல்லது இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை (Christian faith) பின்பற்றுபவர்களும் அதே சலுகைகளையும் பாதுகாப்பையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கேள்விக்கும் இடமில்லை. எனவே, எங்கள் நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஐரோப்பிய மற்றும் இந்திய அதிகாரிகள் உட்பட அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள அதிகாரிகள் இந்த பொதுவான கொள்கைகளுக்கு இணங்க வேண்டும். இதிலிருந்து இப்போது அல்லது எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் எந்தவொரு விலகலும் எங்கள் மேலுள்ள அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும். இந்த அதிகாரிகள், அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலையும், செலுத்த வேண்டிய வருவாயையும் உறுதி செய்வதில் கவனமாக இருக்கும் அதே வேளையில், மதம் சார்ந்த தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களிலிருந்து ஒவ்வொரு மக்களையும் பாதுகாப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். மிஷனரிகளைப் (Missionaries) பொறுத்தவரை, அவர்கள் இதுவரை நடந்துகொண்டது போல், விவேகமாகவும் நேர்மையாகவும் நடந்துகொள்ளும் வரை, அவர்களுக்கும் அவர்களின் பதவிக்கும் உரிய மரியாதை அளிக்கப்படும் என்பதில் எங்களுக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை.'

சத்தியநாதனின் கடிதங்கள் வெறும் வரலாற்று ஆவணங்கள் அல்ல; அவை கர்த்தர், மனிதர்களுக்கு மத்தியில் தம்முடைய ராஜ்ஜியத்தை எவ்வாறு கட்டி எழுப்புகிறார் என்பதற்கான ஜீவனுள்ள சாட்சிகள் ஆகும். ஜெனிக்கே, கெரிக்கே மற்றும் இன்னும் பல குருவானவர்கள் மற்றும் உபதேசியார்களால் போன்ற தேவ மனிதர்களால் விதைக்கப்பட்ட விசுவாசத்தின் விதை, சத்தியநாதன் போன்ற தேவ பிள்ளைகளின் கண்ணீராலும் ஜெபத்தாலும் போதனையினாலும் வளர்க்கப்பட்டது. ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்ட அதே இடத்தில், மக்களின் கரங்களாலேயே புதிய தேவாலயங்கள் எழும்பியது, சாத்தானின் கோட்டைகளை கிறிஸ்துவின் சபை தகர்த்தெறியும் என்பதற்கு அடையாளமாக நின்றது. மணப்பாடு கிறிஸ்தவர்களின் வீழ்ச்சியும், பின்னர் அவர்கள் மனந்திரும்பி தங்களை ஒப்புக்கொடுத்ததும், "கலப்பையின்மேல் தன் கையை வைத்துப் பின்னிட்டுப்பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குத் தகுதியுள்ளவன் அல்ல" லூக்கா 9:62: என்ற வசனத்தை நமக்கு நினைவுப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு விக்கிரகங்களை வணங்குவது மாத்திரம் அல்ல அந்த விக்கிரக கோவிலுக்கு வரிகளை செலுத்துவதும் தவறு என்ற சரியான கண்டிந்து கொள்ளும் போதனைகள் இருந்ததைக் காண

முடிகிறது.

ஒருபுறம், ஆத்துமாக்களின் அறுவடை, புதிய ஆலயங்களின் பிரதிஷ்டை, ஞானஸ்நானத்தின் மகிழ்ச்சி; மறுபுறம், திருவிதாங்கூரில் மூடுப்பட்ட கதவுகள், நிதி நெருக்கடியின் பாரம், அதிகாரிகளின் அடக்குமுறை என வெளிச்சமும் இருளும் மாறி மாறி வந்தன. ஆனாலும், சத்தியநாதனோ, மக்களோ சோர்ந்து போகவில்லை. ஏனென்றால், **அவர்கள் தங்கள் கண்களை சூழ்நிலைகளின் மேல் அல்ல, கிறிஸ்துவின் மேல் வைத்திருந்தார்கள்.** துன்புறுத்தல்களின் அக்கினிச் சூளையில்தான், கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வடிவில் தேவன் தம்முடைய மக்களுக்கு ஒரு விடுதலையின் வாசலைத் திறந்தார்..

> அவர்கள் தங்கள் கண்களை சூழ்நிலைகளின் மேல் அல்ல, கிறிஸ்துவின் மேல் வைத்திருந்தார்கள்.

இன்று திருநெல்வேலியின் திருச்சபைத் தூண்களாக உயர்ந்து நிற்கும் நாசரேத்தும், சாயர்புரமும், பண்ணைவிளையும் அன்று சிறிய விசுவாசக் குழுக்களாகத் தொடங்கப்பட்டவையே. அன்று சத்தியநாதன் சுமந்த பாரம், இன்று நம் ஒவ்வொருவரின் தோள்களிலும் இருக்கிறது. நம்முடைய முன்னோர்கள் சந்தித்த அதே சோதனைகள் வேறுபட்ட வடிவில் இன்றும் நம்மைச் சந்திக்கின்றன. உலகத்தின் அநீதிகளும், சபைக்குள்ளான போராட்டங்களும், சண்டைகளும், பணம் மற்றும் பதவி ஆசைகளும், ஜெப குறைவுகளும், ஊழியத்தின் பற்றாக்குறைகளும் நம்மையும் சோர்வடையச் செய்யலாம். ஆனால், அன்று அவர்களை வழிநடத்திய அதே பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்றும் நம்மோடு இருக்கிறார்.

சோதனைகளை சந்தித்த திருச்சபையை, கிறிஸ்துவின் தாங்கும் கிருபையின் கரம் சந்தித்தது;

அழிவு அல்ல, திடமான எழுப்புதலே அதன் முடிவானது!

> சோதனைகளை சந்தித்த திருச்சபையை, கிறிஸ்துவின் தாங்கும் கிருபையின் கரம் சந்தித்தது;
>
> அழிவு அல்ல, திடமான எழுப்புதலே அதன் முடிவானது!

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

"கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"
மாத ஆய்விதழை நீங்கள்
தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள
G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த
90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்
காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த
"கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"
(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)
என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in
christianhistorical@gmail.com

மன்னா செல்வகுமார்

மிராசுதாரின் அதிகாரமும், மதத்தின் பெயரால் ஒரு மோதலும்: 19-ஆம் நூற்றாண்டு திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவர்களின் துன்புறுத்தல்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவ மதம் பரவியது, வெறும் ஆன்மிக மாற்றமாக மட்டும் இருக்கவில்லை. அது, இருக்கும் சமூக, பொருளாதார அதிகார அமைப்புகளுடன் ஒரு நேரடி மோதலை உருவாக்கியது. இந்த மோதலின் மையத்தில், நில உடைமையாளர்களான மிராசுதார்கள் (Merasdars) இருந்தனர். அவர்களின் அதிகாரம், சாதி, நிலம் மற்றும் மதம் என்ற மூன்று தூண்களின் மீது கட்டப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்தவத்தின் வருகை, இந்த மூன்று தூண்களையும் அசைத்துப் பார்த்ததால், மிராசுதார்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான துன்புறுத்தல்களைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். 1848-ஆம் ஆண்டில் அடிப்படையில், கனம் E. Newman எழுதியுள்ளவைகள்..

மிராசுதார்கள்: அதிகாரத்தின் காவலர்கள்

மிராசுதார்கள், கிராமப்புறங்களில் பெரும் செல்வாக்கு மிக்கவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் பிராமணர்களாகவோ அல்லது உயர் சாதியினராகவோ இருந்தனர். நிலத்தின் மீதான அவர்களின் உரிமை, அவர்களுக்கு சமூகத்தின் மீது ஒரு அசைக்க முடியாத அதிகாரத்தை வழங்கியது. கிராமத்தின் பொருளாதாரம், நீதி நிர்வாகம், சமூக உறவுகள் என அனைத்தும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தன. இந்தச் சூழலில், சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவியது, அவர்களின் அதிகாரத்திற்கு விடப்பட்ட ஒரு நேரடிச் சவாலாகவே பார்க்கப்பட்டது.

துன்புறுத்தல்களின் வடிவங்கள்: ஒரு நுட்பமான போர்

மிராசுதார்கள், தங்கள் அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள, கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகப் பல்வேறு வகையான துன்புறுத்தல்களைக் கையாண்டனர். அவை வெறும் உடல் ரீதியான தாக்குதல்களாக மட்டும் இல்லாமல், உளவியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் அவர்களை நசுக்கும் ஒரு நுட்பமான போராக அமைந்திருந்தன.

1. ஆசையும், அச்சுறுத்தலும்:

ஒரு கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற முடிவு செய்தால், உடனடியாக அந்தப் பகுதியின் மிராசுதார் களத்தில் இறங்குவார். அவர், கிறிஸ்தவத்தை விட்டுவிட்டு மீண்டும் பழைய மதத்திற்கே திரும்பி வந்தால், அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளையும், நன்மைகளையும் வழங்குவதாக ஆசை காட்டுவார். அதே சமயம், அவர்கள் தங்கள் முடிவில் உறுதியாக இருந்தால், அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தையே அழித்துவிடுவதாக அச்சுறுத்துவார். இந்த இரட்டை அணுகுமுறை, பலவீனமான மனநிலையில் இருந்த மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது.

2. பொருளாதாரச் சுரண்டல்:

கிறிஸ்தவர்கள், மிராசுதார்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் விவசாயம் செய்து வந்தனர். அவர்களின் மதமாற்றத்திற்குப் பழிவாங்கும் விதமாக, மிராசுதார்கள் அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டினர்.

1. அவர்கள் உழுது, விதைத்த நிலங்களை, வேறு ஆட்களை வைத்து அறுவடை செய்து, விளைச்சலை அபகரித்துக்கொண்டனர்.
2. அவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக ஏறிவந்த பனை மரங்களை, வேறு நபர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டனர்.
3. அவர்களின் வீடுகளைச் சூறையாடி, பொருட்களைப் பறிமுதல் செய்தனர்.

3. சட்டரீதியான துன்புறுத்தல்கள்:

மிராசுதார்கள், தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, சட்டரீதியான அமைப்புகளையும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகத் திருப்பினர். அக்காலத்தில், **'லஞ்சமும், பொய் சாட்சியமும் பகல் நேரத்தைப் போல சர்வ சாதாரணமாக இருந்த ஒரு நாட்டில்'** (in a country like this, where bribery and perjury are as common as the day), கிறிஸ்தவர்கள் மீது பொய் வழக்குகளைப் பதிவு செய்வது மிகவும் எளிதாக இருந்தது. அவர்கள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்கு இழுத்தடிக்கப்பட்டு, அலைக்கழிக்கப்பட்டனர். இந்த வழக்குகள், பல மாதங்கள் முதல் வருடங்கள் வரை நீடித்ததால், அவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களையும், விவசாயத்தையும் கவனிக்க முடியாமல் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாயினர்.

4. ஜேசு சபையினரின் பங்கு: ஒரு ஆச்சரியமான கூட்டணி

இந்தத் துன்புறுத்தல்களில், ஜேசு சபையினரின் (Jesuits) பங்கு, மிஷனரி ஆவணங்களில் ஒரு ஆச்சரியமான ஆனால் முக்கியப் பதிவாக இடம்பெற்றுள்ளது. புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களை மீண்டும் தங்கள் பக்கம் ஈர்க்க முயன்ற ஜேசு சபையினர், சில சமயங்களில் மிராசுதார்களுடன் கைகோத்துச் செயல்பட்டனர்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வில், கிறிஸ்தவர்களின் மரங்களை மிராசுதார் ஒருவர் பறிமுதல் செய்தபோது, அந்த மக்கள் அவரிடம் முறையிட்டனர். அதற்கு அந்த மிராசுதார், **'நீங்கள் பழைய மதத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும்; அல்லது, ரோமன் கத்தோலிக்க சபைக்குச் செல்ல வேண்டும்'** என்று நிபந்தனை விதித்ததாக கனம். Newman குறிப்பிடுகிறார். இது, அக்காலத்தில் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராக, இந்து மத அதிகார மையங்களும், கத்தோலிக்க சபையும் ஒரு பொது எதிரியாகக் கருதி, சில சமயங்களில் மறைமுகமாக ஒத்துழைத்ததை வெளிப்படுத்துகிறது.

வரலாற்று முக்கியத்துவம்

மிராசுதார்களின் இந்த எதிர்ப்பு, பல முக்கிய உண்மைகளை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

- அதிகாரத்திற்கான போராட்டம்: இது வெறும் மத ரீதியான மோதல் அல்ல; மாறாக, சமூகத்தில் தங்கள் அதிகாரத்தையும், செல்வாக்கையும் இழக்க விரும்பாத ஒரு வர்க்கத்திற்கும், புதிய விடுதலையை நாடிய மற்றொரு வர்க்கத்திற்கும் இடையே நடந்த ஒரு அதிகாரப் போராட்டமாகும்.
- கிறிஸ்தவத்தின் சமூகப் பரிமாணம்: கிறிஸ்தவம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு ஆன்மிக விடுதலையை மட்டும் வழங்கவில்லை. அது, அவர்களை அடிமைப்படுத்தியிருந்த சமூக, பொருளாதாரக் கட்டுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரு வழியாகவும் பார்க்கப்பட்டது. இதனால்தான், மிராசுதார்கள் அதைத் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு எதிரான ஒரு புரட்சியாகக் கருதினர்.
- விசுவாசத்தின் சோதனை: இந்தத் துன்புறுத்தல்கள், புதிய கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்திற்கு ஒரு பெரும் சோதனையாக அமைந்தன. பலர் பயந்து பின்வாங்கினாலும், பலர் தங்கள் நம்பிக்கையில் உறுதியாக நின்று, பெரும் தியாகங்களைச் செய்தனர். இது, கிறிஸ்தவம் அவர்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய ஆழமான தாக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

திருநெல்வேலியில் மிராசுதார்களால் கிறிஸ்தவர்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட துன்புறுத்தல்கள், அக்காலகட்டத்தின் சமூக, பொருளாதார, சமயப் பின்னல்களின் ஒரு சிக்கலான சித்திரத்தை நமக்கு வழங்குகின்றன. இது, ஒரு மதத்தின் பரவல் என்பது, இருக்கும் அதிகார அமைப்புகளுடன் மோதுவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதையும், அந்த மோதலின் விளைவாகவே புதிய சமூகங்கள் உருவாகின்றன என்பதையும் காட்டுகிறது. மிராசுதார்-கிறிஸ்தவர் இடையேயான இந்த மோதல், திருநெல்வேலியின் நவீன வரலாற்றை வடிவமைத்த ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

தஞ்சாவூரின் முதல் விருந்தாளி

மன்னா செல்வகுமார்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாற்றில், அதன் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி, அதுவரை மூடப்பட்டிருந்த தஞ்சாவூர் ராஜ்ஜியத்தின் தலைநகருக்குள்ளேயே சுவிசேஷத்தின் செய்தியைக் கொண்டு சென்ற முதல் ஐரோப்பிய மிஷனரி என்ற பெருமை, கிறிஸ்டியன் ஃபிரடெரிக் பிரெசியரைச் (Christian Friedrich Pressier) சாரும். அவர், ஒரு போதகராக மட்டுமல்லாமல், ஒரு ராஜதந்திரியாகவும், துணிச்சல் மிக்க பயணராகவும் விளங்கி, தஞ்சாவூர் இளவரசரின் அழைப்பை ஏற்று, அரசவையின் விருந்தாளியாகத் தஞ்சாவூருக்குள் நுழைந்தார். அவருடைய பயணம், அபாயங்களும், எதிர்பாராத திருப்பங்களும் நிறைந்தது. அது, கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் உள்ளூர் அதிகாரிகளின் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில், ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனரி எப்படிச் செயல்பட முடியும் என்பதற்கு ஒரு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

1. வருகையும், ஆரம்ப காலப் பணிகளும் (1725 – 1728)

கிறிஸ்டியன் ஃபிரடெரிக் பிரெசியர், தரங்கம்பாடி மிஷனின் இரண்டாம் தலைமுறை மிஷனரிகளில் ஒருவராக, புதிய உத்வேகத்துடன் இந்தியாவிற்கு வந்தார்.

• பெயர் மற்றும் பின்னணி: கிறிஸ்டியன் ஃபிரடெரிக் பிரெசியர் (Ch. Fr. Pressier). அவர் 1697ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 26ஆம் தேதி, பெர்லெபெர்க் (Perleberg) என்ற இடத்தில் பிறந்தார். அவர், ஹாலே பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் பயின்றார். இது, அவர் பக்தி இயக்கத்தின் (Pietism) ஆழ்ந்த தாக்கத்திற்குட்பட்டவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

• இந்தியாவிற்கு வருகை (19 ஜூன், 1725): அவர், மிஷனரி போஸ் (Bosse) மற்றும் வால்டர் (Walther) ஆகியோருடன் இணைந்து, 1725ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 19ஆம் தேதி, தரங்கம்பாடியை வந்தடைந்தார்.

'சி. எச். ஃப். ஆர். பிரெசியர், 1697ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 26ஆம் தேதி, பெர்லெபெர்க்கில் பிறந்தார். ஜேனா மற்றும் ஹாலேயில் படித்தார். குருப்பட்டம் பெற்று, கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்டவருடன் (வால்டர்) இந்தியாவுக்கு வந்தார். 1736ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி திருமணம் செய்துகொண்டார். 1738ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி இறந்து, அதே நாளில் வடக்கு எருசலேம் தேவாலயக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.'

'Ch. Fr. Pressier, born at Perleberg 26. July 1697, studied at Jena and Halle, was ordained and arrived in India with the last mentioned, was married 15. Febr. 1736, died 15. Febr. 1738, and was buried the same day in N- Jerusalem church-yard.'

தரங்கம்பாடிக்கு வந்த உடனேயே, அவர் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு, மிஷனின் பணிகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். ஃபெங்கர், அவரையும் வால்டரையும் 'ஒரு உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்' (belong to a superior class) என்று குறிப்பிடுகிறார். இது, அவர்களின் திறமையையும், செயல்பாடுகளையும் குறிப்பதாக இருக்கலாம்.

2. வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தஞ்சாவூர்ப் பயணம் (மார்ச், 1728)

1727ஆம் ஆண்டில், உபதேசியார் ஆரோன், தஞ்சாவூர் இளவரசரான தெலுங்குராசாவைச் சந்தித்து, மிஷன் சார்பாக ஒரு

கடிதத்தையும், சில பரிசுகளையும் வழங்கினார். அந்தச் சந்திப்பின் பயனாக, இளவரசர், தரங்கம்பாடி மிஷனரிகளைத் தஞ்சாவூருக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அழைப்பை ஏற்று, தஞ்சாவூருக்குச் சென்றவர் பிரெசியர்.

• **இளவரசரின் அழைப்பு:** 1728ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம், பிரெசியர், இளவரசர் தெலுங்குராசாவின் அழைப்பின் பேரில் தஞ்சாவூருக்குப் பயணப்பட்டார். இளவரசர் அவரை மிகவும் அன்புடன் வரவேற்றார்.

> '1728ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம், மிஷனரி பிரெசியர், தெலுங்குராசாவின் அழைப்பின் பேரில் அவரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டார். அவர், இளவரசரால் மிகவும் அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டார். மேலும், இளவரசர் மற்றும் பல மலபார் அறிஞர்களுக்கு முன்பாக, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் முக்கியக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது.' 'In March 1728, Missionary Pressier started to meet Telungurasa according to his invitation. He was very kindly received by him, and had an opportunity of speaking of the principal points of christian faith before him and a number of Malabar learned men.'

• **தஞ்சாவூர் தலைநகருக்குள் நுழைதல்:** இளவரசர், தனது மகனின் திருமணத்தின்போது, பிரெசியரைத் தஞ்சாவூர் தலைநகருக்கு வருமாறு மீண்டும் அழைத்தார். இந்த அழைப்பை ஏற்று, பிரெசியர், இளவரசர் அனுப்பிய வண்டியில், தஞ்சாவூர் நகருக்குள் நுழைந்தார்.

> 'தெலுங்குராசா அவருக்காக ஒரு வண்டியை அனுப்பினார். அது அவரைப் பாதுகாப்பாகத் தஞ்சாவூருக்கு அழைத்து வந்தது... பிரெசியரின் வண்டிக்காரர், கோட்டை வாசலில் உள்ள காவலர்கள் அவர் ஒரு ஐரோப்பியர் என்பதை அறியாதபடி, தன்னை மறைத்துக்கொள்ளும்படி அறிவுறுத்தினார். ஆனால், அவர்... அதைச் செய்யத் தீர்மானித்து, எந்தச் சிரமமுமின்றி நகருக்குள் முன்னேறிச் சென்றார்...' 'Telungurasa sent a carriage for him which brought him safely to Tanjore... Pressier's coachman advised him to cover himself that the guard at the gate might not perceive that he was an European, but he... determined to do so here, and advanced into the town without difficulty...'

இது ஒரு துணிச்சலான செயல். ஏனெனில், அதுவரை எந்தவொரு புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனரியும் தஞ்சாவூர் தலைநகருக்குள் நுழைந்ததில்லை.

• **சுவிசேஷப் பணி:** இளவரசரின் அரண்மனையில் தங்கியிருந்த பிரெசியர், கிடைத்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி, சுவிசேஷத்தைப் போதித்தார். அவர் இளவரசரிடம் தனிப்பட்ட முறையிலும், பல அறிஞர்கள் முன்னிலையிலும் பேசினார். 'இரட்சிப்பைத் தேடும் அவருடைய சிலை வழிபாடு, சரியான பாதை அல்ல' என்று அவர் இளவரசரிடம் தைரியமாக எடுத்துரைத்தார். மேலும், தஞ்சாவூரின் புறநகர்ப் பகுதியில் இருந்த சுவிசேஷக் கிறிஸ்தவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார்.

3. எதிர்ப்புகளும், ராஜதந்திரமும்

பிரெசியரின் இந்தப் பயணம், எந்த எதிர்ப்புமின்றி எளிதாக அமையவில்லை. அவர், உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் கத்தோலிக்கர்களின் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

• **முகமதிய வீரர்களின் எதிர்ப்பு:** தஞ்சாவூர்க் கோட்டையின் காவலர்களாக இருந்த முகமதிய வீரர்கள், பிரெசியரின் சுதந்திரமான பிரசங்கத்தைக் கண்டு கோபமடைந்தனர். ஒருநாள், அவர்கள் அவரைப் பார்த்து, 'நீர் முகமதிய மதத்தின் கொழுப்பில் வாழ்ந்துகொண்டு, இந்துக்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவ வந்திருக்கிறீர்' என்று ஏளனம் செய்தனர். இதன் பொருள், கிறிஸ்தவம் என்பது முகமதிய மதத்திலிருந்து திருடப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டது என்பதாகும்.

• **கைது செய்யப்படல்:** இதைத் தொடர்ந்து, நகரக் காவல் அதிகாரியான கட்வால் (Cutwal), பிரெசியரை மிகவும் கடுமையாகப் பேசி, அவரைக் கைது செய்து, நகரை விட்டு வெளியேற்றுமாறு உத்தரவிட்டார்.

> 'இதற்கு உடனடியாகப் பிறகு, அவர் முகமதிய கட்வால் அல்லது நகர அதிகாரியால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார். அவர் பிரெசியரிடம் மிகவும் கடுமையாகப் பேசி, அவரை என்ன செய்வது என்று அறிய, தளபதிக்குச் செய்தி அனுப்பினார்... அவரை நகரை விட்டு வெளியேற்றும்படி ஒரு உத்தரவு வந்தது...' 'Immediately after this he was stopped by the Mohammedan Cutwal or Town-bailiff who spoke to him very sharply, and sent to the Commandant to know what was to be done with him... an order came to take him out of the town...'

• **இளவரசரின் தலையீடு:** இந்தச் செய்தி, இளவரசர் தெலுங்குராசாவின் காதுகளுக்கு எட்டியது. அவர் உடனடியாகத் தனது வீரர்களை அனுப்பி, பிரெசியரை விடுவித்தார். அவர் நகரவாசலுக்கு அருகே இருந்தபோது மீட்கப்பட்டு, மீண்டும் இளவரசரின் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இளவரசர், தளபதியுடன் பேசி, இந்தச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைத்தார். ஆனால், 'எதிர்காலத்தில் நீர் வெளியே செல்லும்போது, மதம் பற்றிப் பேச வேண்டாம்' என்று பிரெசியரை எச்சரித்தார்.

இந்த நிகழ்வு, பிரெசியரின் ராஜதந்திரத்தையும், இளவரசர் அவர் மீது வைத்திருந்த மதிப்பையும் காட்டுகிறது.

4. குறுகிய காலப் பணியும், அகால மரணமும்

பிரெசியர், தனது தஞ்சாவூர்ப் பயணத்திற்குப் பிறகும், தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆனால், அவருடைய வாழ்க்கை குறுகியதாக அமைந்தது.

திருமணம் (1736): 1736ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி, அவர் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

மரணம் (15 பிப்ரவரி, 1738): துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர் திருமணம் செய்துகொண்டு இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே, 1738ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி, தனது 41வது வயதில் காலமானார்.

'...1738ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி இறந்து, அதே நாளில் வடக்கு எருசலேம் தேவாலயக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.' '...died 15. Febr. 1738, and was buried the same day in N. Jerusalem church-yard.'

முடிவுரை

மிஷனரி பிரெசியரின் 13 ஆண்டுகால இந்தியப் பணி, குறுகியதாக இருந்தாலும், மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒன்றாகும். அவர், தஞ்சாவூர் ராஜ்ஜியத்தின் கதவுகளைத் திறந்த ஒரு துணிச்சல் மிக்க முன்னோடி. அவருடைய பயணம், ஒரு மிஷனரி எப்படி ராஜதந்திரத்துடனும், தைரியத்துடனும், அதே சமயம் விசுவாசத்தில் உறுதியுடனும் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். அவர் இளவரசர் தெலுங்குராசாவுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட நட்பு, பிற்காலத்தில் ஷ்வார்ட்ஸ் தஞ்சாவூரில் பணியாற்றுவதற்கான ஒரு வலுவான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது. பிரெசியரின் அகால மரணம், தரங்கம்பாடி மிஷனுக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். ஆனால், அவர் தொடங்கிவைத்த தஞ்சாவூர்ப் பணி, ஒருபோதும் நிற்கவில்லை. அவருடைய தைரியமான அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, மற்ற மிஷனரிகள் அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்தனர்.

கிறிஸ்தவ
வரலாற்றுச் சுவடுகள்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் நடத்தும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத ஆய்விதழை நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கடந்த நான்கு வருடங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. மறைக்கப்பட்ட, மறைந்த, மறந்த வரலாற்றுப் பக்கங்களை அடுத்த தலைமுறையினரின் கரங்களில் கொடுப்பது நம் கடமை.

சங்கத்தின் **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்'** மாத ஆய்விதழை நீங்கள் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் அதற்கான ஆண்டு சந்தா 600 ரூபாய் ஐந்து ஆண்டுக்கான சந்தா 3000 ரூபாய் மட்டுமே. மற்றும் G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த விரும்பினால் 91767 80001 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும். காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்'** (CHRISTAVA VARA-LATRU SUVADUGAL) என்ற பெயரில் எடுத்து அனுப்பவும்.

நன்கொடை சந்தா செலுத்திய தகவலை கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொலைபேசி எண் அல்லது வாட்ஸ் ஆப் அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மறக்காமல் தெரியப்படுத்தவும்.

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in
christianhistorical@gmail.com

மன்னா செல்வகுமார்

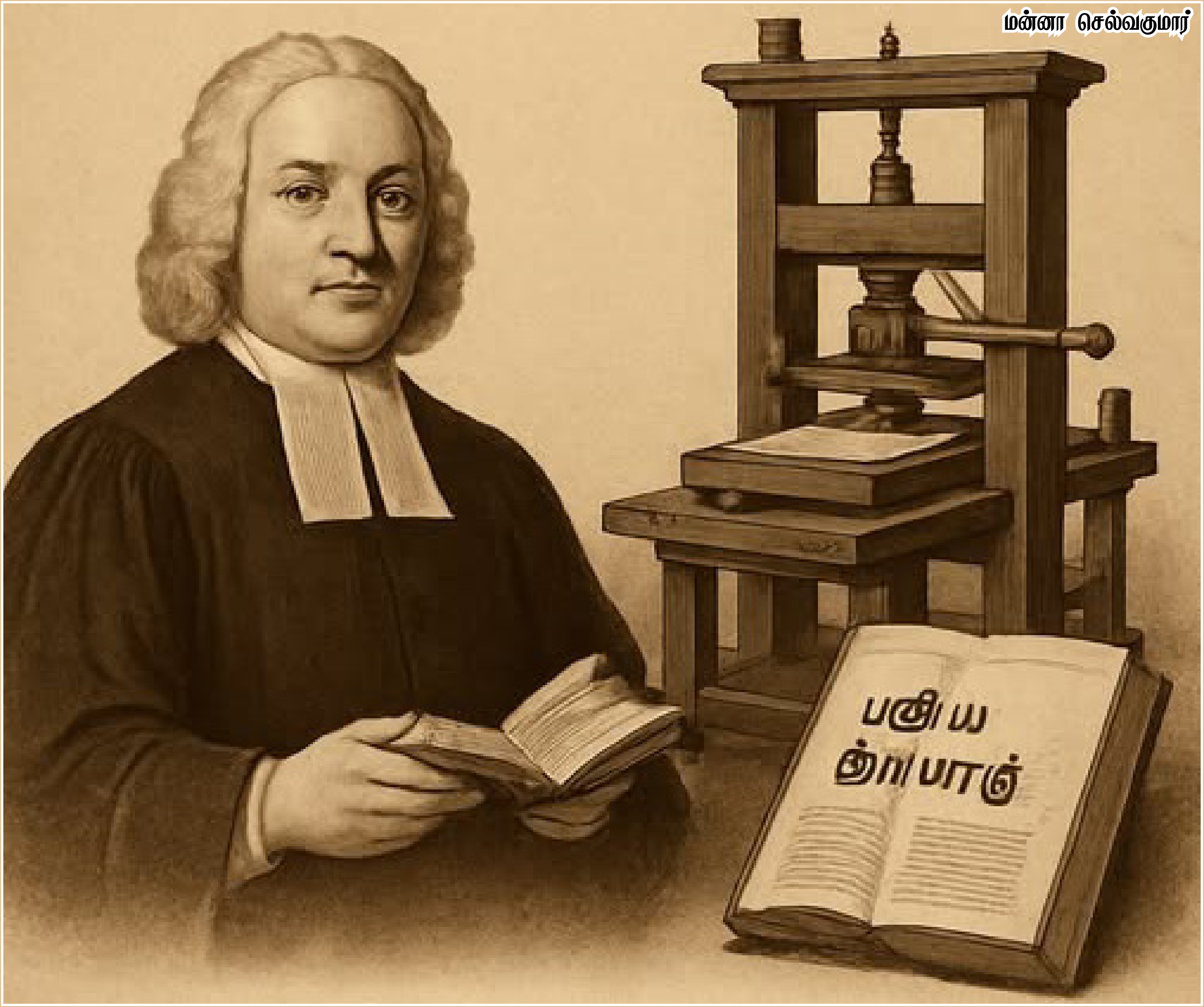

சீகன்பால்க்கின் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பும், தரங்கம்பாடி அச்சுக்கூடமும்

தரங்கம்பாடி மிஷனின் வரலாற்றில், அதன் மற்ற எல்லாச் சாதனைகளையும் விட உயர்ந்து நிற்பது, விவிலியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, அதை அச்சிட்டு, சாமானிய மக்களின் கைகளில் தவழவிட்ட மாபெரும் புரட்சியாகும். பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்கின் இந்தத் தொலைநோக்குச் செயல், கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதை விடவும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது, தமிழ் மொழியை ஒரு நவீன அச்சு மொழியாக உருமாற்றியது; தமிழ் உரைநடைக்கு ஒரு புதிய வடிவத்தைக் கொடுத்தது; மற்றும் அச்சுக்கலையின் மூலம் அறிவைப் பரவலாக்கும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தைத் தென்னிந்தியாவில் தொடங்கி வைத்தது. இந்த மகத்தான பணி, சீகன்பால்க்கின் தனிப்பட்ட முயற்சியாக மட்டும் இல்லாமல், இங்கிலாந்தில் இருந்த **'கிறிஸ்தவ அறிவைப் பரப்பும் சங்கம்'** (SPCK) மற்றும் ஜெர்மனியின் ஹாலே நகர நண்பர்களின் தாராளமான ஆதரவுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு சர்வதேசக் கூட்டு முயற்சியாகும். விவிலிய மொழிபெயர்ப்பின் சவால்கள், அச்சு இயந்திரத்தின் வருகை, மற்றும் SPCK-யின் அளப்பரிய பங்களிப்பு ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது.

1. வார்த்தையை விதைத்தல்: புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

சீகன்பால்க்கின் தலையாயப் பணி, உள்ளூர் மக்களின் மொழியில் இறைவனின் வார்த்தையை வழங்குவதே. அவர் தரங்கம்பாடிக்கு வந்த இரண்டே ஆண்டுகளில், தமிழ் மொழியில் ஆழமான புலமை பெற்று, தனது வாழ்வின் மிக முக்கியமான பணியைத் தொடங்கினார்.

• **மொழிபெயர்ப்பின் தொடக்கம் (1708):** இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வின் துல்லியமான தேதி நமக்கு கிடைகின்றது. 'ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டபடி, 1708ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் (அக்டோபர் 17), சீகன்பால்க் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினார்.' ("It has been already remarked that about the end of the year (17. Oct.) 1708 Ziegenbalg began to translate the New Testament into the Tamil language.')

• **மொழிபெயர்ப்பு முறை:** சீகன்பால்க், ஒரு மேம்போக்கான மொழிபெயர்ப்பாளராக இருக்கவில்லை. அவர் மூல மொழியான கிரேக்க மொழியிலிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்த்தார். இது, மொழிபெயர்ப்பின் துல்லியத்திற்கும், நம்பகத்தன்மைக்கும் அவர் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது. மேலும், தனது பணி செம்மையாக அமைய, அவர் பல ஐரோப்பிய மொழிபெயர்ப்புகளையும் துணைக்கு வைத்துக்கொண்டார். 'அவர் அதை கிரேக்க மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்தார். ஆனால், லத்தீன், ஜெர்மன், டேனிஷ், போர்த்துகீசியம் மற்றும் டச்சு விவிலியங்களையும், பல்வேறு விளக்கவுரைகளையும் கையில் வைத்திருந்தார். மிகவும் கடினமான இடங்களில், அவர் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.' ('He translated it from the Greek, but he had Latin, German, Danish, Portuguese, and Dutch Bibles at hand, as well as various Commentaries; to which he referred in the most difficult places.')

• **நிறைவு செய்தல் (1711):** பல்வேறு இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலும், குறிப்பாக நான்கு மாத காலச் சிறைவாசத்திற்குப் பிறகும், அவர் தனது பணியில் சற்றும் மனம் தளரவில்லை. இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குள், அவர் புதிய ஏற்பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பை முழுமையாக முடித்தார். '...1711ஆம் ஆண்டு, மார்ச் 21ஆம் தேதி வரை (தொடர்ந்து பணியாற்றி), 'புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லாப் புத்தகங்களும் இப்போது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுவிட்டன; இது இந்தியாவில் உள்ள மற்ற எல்லா இந்தியப் பொக்கிஷங்களையும் விட மேலான ஒரு பொக்கிஷம்' என்று கூறும் நிலையை அவர் அடைந்தார்.' ('...till on the 21st of March 1711, he was able to say 'All the books of the New Testament are now translated; this is a treasure in India, which surpasses all other Indian treasures.'")

இந்த மொழிபெயர்ப்பு, வெறும் ஒரு சமய நூலின் மொழியாக்கம் அல்ல. அது, தமிழ் உரைநடைக்கு ஒரு புதிய, தெளிவான, மற்றும் எளிமையான வடிவத்தை வழங்கியது. அதுவரை, தமிழ் இலக்கியம் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவத்திலேயே இருந்தது. சீகன்பால்க்கின் மொழிபெயர்ப்பு, சாமானிய மக்களும் எளிதில் படித்துப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு உரைநடைப் பாணியை உருவாக்கியது.

2. அறிவைப் பரப்பும் கருவி: அச்சு இயந்திரத்தின் வருகை

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தைகள், ஓலைச்சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்தால், அதன் பயன் மிகச் சிலரையே சென்றடையும் என்பதை சீகன்பால்க் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அறிவைப் பரவலாக்க, அச்சு இயந்திரம் என்ற சக்திவாய்ந்த கருவி தேவைப்பட்டது. இந்தக் கனவை நனவாக்கியதில், இங்கிலாந்தின் SPCK சங்கத்திற்கு ஒரு பெரும் பங்குண்டு.

SPCK-யின் பங்களிப்பு: தரங்கம்பாடி மிஷனரிகளின் முதல் கடிதங்கள் ஜெர்மனியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியபோது, அந்தத் தாக்கம் இங்கிலாந்தையும் சென்றடைந்தது. டென்மார்க் இளவரசர் ஜார்ஜின் ஜெர்மானியப் போதகரான ஏ. டபிள்யூ. போம் (A. W. Böhme), அந்தக் கடிதங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, 1709ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இது, இங்கிலாந்தில் உள்ள சமயத் தலைவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. 'மிஷனுக்கு ஒரு அச்சு இயந்திரத்தை முதலில் அனுப்பியவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள்தான்... டென்மார்க் இளவரசர் ஜார்ஜின் ஜெர்மானியப் போதகர், ஏ. டபிள்யூ. போம், அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, 1709ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார்... தரங்கம்பாடி மிஷனுக்கு உதவும்படி அழைப்பு விடுத்தார்... மற்றொரு சங்கம், 'கிறிஸ்தவ அறிவைப் பரப்பும் சங்கம்', இந்தக் கோரிக்கையை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டது. அது பிற்காலத்தில் தரங்கம்பாடி மிஷனுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக மாறியது...' ('The English were the first to send a printing-press to the Mission... the German chaplain of Prince George of Denmark, A. W. Böhme, translated it into English and published it in the year 1709... inviting it to assist the Tranquebar Mission... another society took up the request most jealously, 'the Society for promoting christian knowledge' which has since become so important to the Tranquebar Mission...')

• போர்த்துகீசிய மற்றும் தமிழ் அச்சு இயந்திரங்கள்: SPCK-யின் உதவி இரண்டு முக்கிய வழிகளில் வந்தது.

1. போர்த்துக்கீசிய அச்சு இயந்திரம் (1711): முதலில், அவர்கள் போர்த்துக்கீசிய புதிய ஏற்பாட்டை அச்சிட்டுக் கொடுத்தனர். பின்னர், மிஷனரிகள் நூல்களைப் படியெடுப்பதற்காகப் பெரும் பொருள் செலவிடுவதை அறிந்த அவர்கள், 1711ஆம் ஆண்டின் வசந்த காலத்தில், ரோமன் எழுத்துக்களுடன் கூடிய ஒரு அச்சு இயந்திரத்தையும், அதை இயக்க ஜோனாஸ் ஃபின்கே (Jonas Fincke) என்ற அச்சுத் தொழிலாளியையும் அனுப்பினர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஃபின்கே பயணத்தின்போதே இறந்துவிட்டார். இருப்பினும், அந்த அச்சு இயந்திரம், 1712ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் தரங்கம்பாடியை வந்தடைந்தது. கோட்டையில் இருந்த ஒரு சிப்பாய்க்கு அச்சுத் தொழில் தெரிந்திருந்ததால், உடனடியாக போர்த்துக்கீசிய நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன.

2. தமிழ் அச்சு இயந்திரம் (1713): SPCK-யின் உதவியால் உந்தப்பட்ட, ஜெர்மனியின் ஹாலே நகர நண்பர்கள், தமிழ் அச்சுப் பணிக்கு உதவ முன்வந்தனர். அவர்கள், தாங்களாகவே சில தமிழ் அச்சு எழுத்துக்களை உருவாக்கி, அவற்றை ஒரு அச்சு இயந்திரத்துடன் தரங்கம்பாடிக்கு அனுப்பினர். 'போர்த்துக்கீசிய அச்சு இயந்திரத்தைத் தொடர்ந்து விரைவாக வந்த தமிழ் அச்சு இயந்திரம், மிஷனின் ஜெர்மானிய நண்பர்களால் சாத்தியமானது... அங்குள்ள மக்கள், தமிழ் மொழி அறியாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், சில தமிழ் அச்சு எழுத்துக்களை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றனர்... ஹாலேயில் உள்ள நண்பர்கள், அந்த அச்சு இயந்திரத்தை அனுப்பியபோது, அதற்குப் பதிலாக, புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் பிரதி ஒன்றை விரைவில் அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டனர்.' ('The Tamil printing-press, which quickly followed the Portuguese, was due to the German friends of the Mission... The people there, though unacquainted with the Tamil language, succeeded in making some Tamil letters... and the friends in Halle, when they despatched it with the printing-press, requested soon to be requited by a copy of the New Testament in Tamil.')

இந்தத் தமிழ் அச்சு இயந்திரத்துடன், ஜொஹான் பெர்லின் மற்றும் காட்லீப் அட்லர் என்ற இரண்டு திறமையான அச்சுத் தொழிலாளர்களும் வந்தனர்.

3. அச்சுப் புரட்சியின் விளைவுகள்

அச்சு இயந்திரங்களின் வருகை, தரங்கம்பாடியில் ஒரு மாபெரும் அறிவுப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.

- **முதல் தமிழ் அச்சு (1714):** 1714ஆம் ஆண்டில், சீகன்பால்க்கின் மொழிபெயர்ப்பில், புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் பகுதியான நான்கு நற்செய்திகளும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் தமிழில் அச்சிடப்பட்டன. இதுவே, இந்தியாவில் ஒரு இந்திய மொழியில் அச்சிடப்பட்ட முதல் முழுமையான விவிலியப் பகுதியாகும்.

- **முழுமையான புதிய ஏற்பாடு (1715):** அடுத்த ஆண்டில், 1715ல், புதிய ஏற்பாடு முழுமையாக அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. 'நற்செய்திகளையும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளையும் உள்ளடக்கிய முதல் பகுதி, 1714ஆம் ஆண்டில் மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மீதமுள்ள புத்தகங்களை உள்ளடக்கிய மற்ற பகுதி, காகிதப் பற்றாக்குறை காரணமாக, சிறிய எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்டு, 1715ல் தயாரானது.' ('The first part which embraced the Gospels and the Acts of the Apostles was printed at the Mission-press in 1714. The other part, which embraced the remaining books, was printed in smaller letters on account of the want of paper and was ready in 1715.')

இந்த நிகழ்வு, வெறும் ஒரு சமய நூலை அச்சிட்டது மட்டுமல்ல. அது:

அதுவரை, அறிவு என்பது ஓலைச்சுவடிகளில், சிலரின் கைகளில் மட்டுமே இருந்தது. அச்சுக்கலை, அறிவை சாமானிய மக்களுக்கும் கொண்டு சேர்த்து அறிவைப் பரவலாக்கியது. அச்சிடப்பட்ட வார்த்தைகள், தமிழ் உரைநடைக்கு ஒரு நிலையான வடிவத்தைக் கொடுத்து தமிழ் உரைநடையை நிலைப்படுத்தியது. அச்சிடப்பட்ட நூல்கள், வாசிப்பின் அவசியத்தை உணர்த்தி, கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெரும் உந்துதலாக அமைந்து.

முடிவுரை

சீகன்பால்க்கின் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பும், தரங்கம்பாடி அச்சுக்கூடத்தின் தோற்றமும், தென்னிந்தியாவின் அறிவுசார் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். ஒரு தனி மனிதனின் தொலைநோக்குப் பார்வையும், விடாமுயற்சியும், இங்கிலாந்து மற்றும் ஜெர்மனியில் இருந்த நண்பர்களின் தாராளமான ஆதரவுடன் இணைந்தபோது, ஒரு மாபெரும் புரட்சி சாத்தியமானது. SPCK போன்ற சங்கங்களின் பங்களிப்பு, தரங்கம்பாடி மிஷன் என்பது வெறும் ஒரு டேனிஷ் முயற்சி மட்டுமல்ல, அது ஒரு சர்வதேச புராட்டஸ்டன்ட் கூட்டு முயற்சி என்பதையும் நிரூபித்தது. இந்த அச்சுப் புரட்சி, தமிழ் மொழியை ஒரு புதிய உயரத்திற்கு எடுத்துச் சென்றதுடன், அறிவின் கதவுகளை அனைவருக்கும் திறந்துவிட்டது. அந்த முதல் தமிழ் புதிய ஏற்பாட்டின் பக்கங்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒளி, இன்றும் தென்னிந்தியாவின் அறிவு வானில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சங்க பணிகளுக்காக ஜெபித்துக்கொள்ளுங்கள்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் **'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்பும்'** என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று **'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்'** கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே **' கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'**

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின் தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகோர்த்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராதரவினாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுப்பதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுப்பதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்'**. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனெரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1780 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.
- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனெரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **'புத்தக வனம்'** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனெரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனெரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனெரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கீர்த்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனெரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா, ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனெரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.
- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனெரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனெரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனெரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், சேகரித்து வரலாற்று **அருங்காட்சியகம்** அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிஷனெரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்கிழமைகளில் இரவு ஏழு முப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

To

Tamil Printed Book- For Private Cirulation Only

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL
2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.
Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: **91767 80001**

Owned & Published By CHRISTIAN HISTORICAL SOCIETY, Tamil Eduction- For Private Cirulation Only
Editor|G.MUTHAIAH SELVAKUMAR| at 2.2.3(4)North Street, Bungalow Surandai-627859. Tenkasi District Ph: 04633 290401